

วิทยุไมตรีไทย-จีน

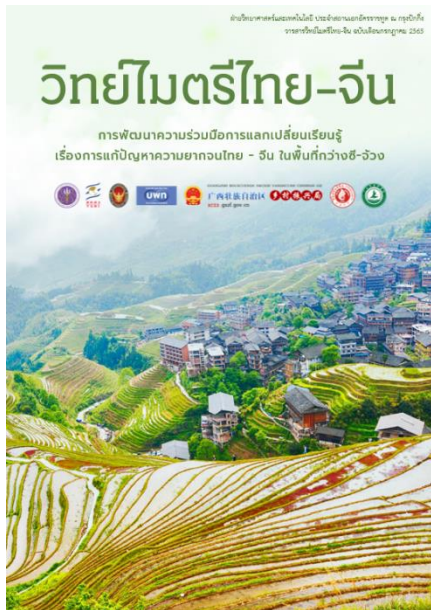
การพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
เรื่องการแก้ปัญหาคความยากจนไทย - จีน ในพื้นที่กวางซี-จ้วง



GVANGJSIH BOUXCUENGH SWCIGH YANGHCUNH CINHINH GIZ

广西壮族自治区 乡村振兴局
XCZX.gxzf.gov.cn





วารสารรายเดือน วิทยุไมตรีไทย-จีน นำเสนอข่าวสาร
ข้อมูล ความรู้ และเรื่องราวเกี่ยวกับการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รวมถึง
เรื่องที่น่าสนใจหลากหลายมิติของสาธารณรัฐประชาชนจีน

บรรณาธิการ

พสุภา ชินวรโสภาค

อัครราชทูตที่ปรึกษา

ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กองบรรณาธิการ

น้ำทิพย์ ทองทิพย์

บุษรินทร์ เณรแก้ว

จัดทำโดย

ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

เลขที่ 21 ถนนวงแหวน เขตฉวหยาง กรุงปักกิ่ง 100600
สาธารณรัฐประชาชนจีน

โทรศัพท์ (86-10) 8531-8700

โทรสาร (86-10) 8531-8791

เว็บไซต์ www.stsbeijing.org

อีเมล stsbeijing@mhesi.go.th

เฟซบุ๊ก www.facebook.com/stsbeijing

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน

เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2565 ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ร่วมกับ กลุ่มภารกิจการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ด้านสังคม สิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และสถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง จัดการประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องการแก้ปัญหาความยากจนไทย - จีน ในพื้นที่กว่างซี-จ้วง ในรูปแบบออนไลน์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนจากมหาวิทยาลัยกวางสี ฝ่ายการแลกเปลี่ยนและการฝึกอบรม ศูนย์พัฒนาโครงการลงทุนจากต่างประเทศ ด้านการพัฒนาชนบทกว่างซี กรมพัฒนาชนบท เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่เข้าร่วม

การประชุมนี้ นับเป็นการริเริ่มความร่วมมือระดับพื้นที่ในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจนระหว่างไทยกับเขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับไทย ทั้งด้านวิทยาศาสตร์และการศึกษามายาวนาน และจะเป็นอีกก้าวสำคัญที่จะสนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมระหว่างไทย-จีน ในอนาคต

“วิทย์ไม่ตรี ไทย-จีน” ฉบับเดือนกรกฎาคม 2565 นี้ ได้นำสาระของการประชุมดังกล่าว มาถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้เรียนรู้การแก้ปัญหาความยากจนในพื้นที่กว่างซี-จ้วง และการแก้ปัญหาความยากจนเบ็ดเสร็จแม่นยำของไทยไปด้วยกันค่ะ

พสุภา ชินวรโสภาค

บรรณาธิการ

สารบัญ

ที่มาของการประชุม.....	6
วัตถุประสงค์ของการจัดประชุม	8
กล่าวต้อนรับ	10
• รศ.ดร.พาลิทธิ์ หล่อธีรพงศ์ (รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)	10
• นางสาวเบญจมาศ ตันเวทยานนท์ (กงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง)	13
• นายหลี่ ชิงฟา (รองอธิบดีกรมพัฒนาชนบทเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)	15
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องการแก้ปัญหาความยากจนไทย - จีน ในพื้นที่กว่างซี-จ้วง.....	19
• การแก้ปัญหาความยากจนเบ็ดเสร็จแม่นยำของไทย	20
○ บริบทการแก้ไขปัญหาความยากจนในประเทศไทย และกลไกการดำเนินการของ ศจพ.	21
○ ระบบบริหารจัดการข้อมูลคนจนแบบชี้เป้า	22
○ แผนงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบเบ็ดเสร็จ	23
○ ผลการขับเคลื่อน ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2564	25
○ แผนงานการดำเนินการในระยะถัดไป (ปี พ.ศ. 2565-2570)	29
• ภาพรวมของนโยบายการแก้ปัญหาความยากจนของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	32
○ บริบทของนโยบายบรรเทาความยากจนของกว่างซีระดับมหภาค.....	33
○ นโยบายหลักและมาตรการบรรเทาความยากจนในกว่างซี	36
• ประสบการณ์ของโครงการบรรเทาความยากจนในพื้นที่กว่างซีจ้วงของธนาคารโลก.....	39
○ ความสำเร็จในการบรรเทาความยากจนของจีน.....	40
○ โครงการบรรเทาความยากจนของธนาคารโลกในกว่างซีในช่วงระยะเวลาการจัดความยากจน	41
○ ประสบการณ์โครงการบรรเทาความยากจนกว่างซีของธนาคารโลก	44
• แนะนำประสบการณ์โครงการความร่วมมือในการแก้ปัญหาความยากจนจีน-ลาว.....	45
○ สำรวจปัญหาความยากจนในประเทศลาว พร้อมระบุเป้าหมายกลุ่มคนที่ช่วยเหลือและสนับสนุน	48
○ ประสานความร่วมมือและสร้างทีมงานที่มีคุณภาพในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่	49
○ การปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย	50
• บทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาความยากจน	53
○ การดำเนินการในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกว่างซี.....	54
○ บทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาความยากจนในกว่างซี	57
○ การแก้ไขปัญหาความยากจนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	60
ข่าวการจัดงานในสื่อต่าง ๆ	65



ที่มาของการประชุม

“การจัดความยากจน” เป็นวาระแห่งชาติที่รัฐบาลทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยให้ความสำคัญและกำหนดให้เป็น 1 ใน 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere) ซึ่งรัฐบาลไทยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาคความยากจนในประเทศอย่างต่อเนื่อง ความพยายามในการแก้ปัญหาดังกล่าวสะท้อนผ่านนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งกำหนดให้มี “โปรแกรมการจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ” ในแพลตฟอร์มการวิจัยและสร้างนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ ซึ่งเป็นที่มาในการสนับสนุนการดำเนินโครงการวิจัย “การพัฒนาระบบสนับสนุนการทำงานเชิงพื้นที่เพื่อแก้ปัญหาคความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ” (The Development of a Support System for Area Based on Comprehensive and Precise Poverty Alleviation Project) ของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ ที่มีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำ (Personalize Poverty Alleviation : PPA) โดยมีการสำรวจครัวเรือนยากจนและประเมินข้อมูลทุนพื้นฐาน ศึกษาบริบทพื้นที่วิเคราะห์ปัญหา รวมทั้งกระตุ้นการขับเคลื่อนของหน่วยงานภาครัฐและมหาวิทยาลัยในพื้นที่ให้เป็นหน่วยประสานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการร่วมกันแก้ไขปัญหาค พร้อมทั้งทำให้เกิดการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นระบบ ซึ่งในการดำเนินการวิจัยนั้นได้นำแนวคิดและกระบวนการในการจัดปัญหาคความยากจนของประเทศจีนที่ได้รับการยืนยันว่าประสบความสำเร็จในการลดปัญหาคความยากจน และความเหลื่อมล้ำได้อย่างชัดเจนมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจนของประเทศไทย

เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2564 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของไทย และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของจีน ได้ร่วมกันจัดประชุมเรื่องการจัดความยากจนโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นกลไกสู่การเจริญเติบโตอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน (Toward Inclusive and Sustainable Growth: Poverty Alleviation through STI) เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการการจัดความยากจนโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565 ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง ได้หารือประเด็นการแก้ปัญหาคความยากจนกับหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) เพื่อหาแนวทางความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมไทย-จีน โดยฝ่ายวิทยาศาสตร์ฯ ได้เสนอการจับคู่เรียนรู้เรื่องการจัดความยากจนระหว่างเมืองหนานหนิง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงกับพื้นที่ของไทย

และต่อมา เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2565 มีการประชุมคณะทำงานไทย-กว่างซี ครั้งที่ 4 ที่ประชุมกล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนระหว่างอาเซียน-จีน และชื่นชมความสำเร็จของกว่างซีในการจัดความยากจน โดยฝ่ายไทยแสดงความสนใจที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ของจีนในการแก้ปัญหาคความยากจน ด้วยการ

ประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และฝ่ายกว้างก็ได้แสดงความพร้อมที่จะแบ่งปันประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในด้านนี้กับฝ่ายไทยผ่านวิธีการต่าง ๆ รวมถึงการประชุมทางวิดีโอและการเยี่ยมชมสถานที่

ฝ่ายวิทยาศาสตร์ฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรมีการจัดการประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องการแก้ปัญหาความยากจนไทย - จีน ในพื้นที่กว่างซี-จ้วงพัฒนาและสร้างเครือข่ายความร่วมมือไทย - จีน ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นที่นำมาของการประชุมในครั้งนี้ ที่จะเป็นการริเริ่มความร่วมมือระดับพื้นที่ในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจนกับเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับไทยทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และการศึกษามายาวนานแล้ว ยังจะเป็นอีกก้าวสำคัญที่สนับสนุนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมระหว่างไทย-จีน ที่มีความสัมพันธ์รอบด้าน ทุกมิติและทุกระดับ มายาวนาน

สทสว. ขอขอบคุณ ท่านอัครราชทูตที่ปรึกษาฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ท่านกงสุลใหญ่ ณ นคร
หนานหนิง ที่กรุณาประสานและจัดงานในวันนี้ ขอขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ ของมณฑลกว่างซีจ้วง และหน่วยบริหารและ
จัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ที่สละเวลามาเข้าร่วมประชุมเพื่อพัฒนาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความ
ยากจนใน 2 ประเทศ ซึ่งนับว่าเป็นงานสำคัญในการที่จะใช้งานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการสร้าง
เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ยิ่งไปกว่านั้นคือการช่วยให้ผู้คนในระดับฐานรากมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
อย่างยั่งยืน



รศ.ดร.พาสีร์ หล่อธีรพงศ์

รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กล่าวต้อนรับโดย รศ.ดร.พาสีร์ หล่อธีรพงศ์ รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ผมรู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มากล่าวต้อนรับทุกท่านที่มาร่วมประชุมหารือ การพัฒนาความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่ กว่างซีจ้วง ในวันนี้ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ที่ได้ร่วมกับฝ่ายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ประจำสถานเอกอัครราชทูตปักกิ่ง สถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง รวมทั้งหน่วยบริหารจัดการทุน ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ริเริ่มจัดการประชุมหารือในครั้งนี้

ในฐานะที่กำกับดูแลงานความร่วมมือกับต่างประเทศของสำนักงานปลัดกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ผมตระหนักดีว่าบนความสัมพันธ์ ที่แน่นแฟ้นระหว่างไทยกับจีนที่นับถึงปีนี้ครบ 47 ปีนั้น มีความร่วมมือด้านวิชาการและวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเสาหลักสำคัญ อีกทั้งความร่วมมือกับประเทศจีนมีความสำคัญ เป็นอันดับต้น ๆ ของการดำเนินงานความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งหมดของ อว. ไม่ว่าจะเป็นในระดับกระทรวงหรือระดับหน่วยงานและสถาบัน ผมจึงขอกล่าวถึงการดำเนินงานของ อว. โดยสรุปเพื่อให้ทุกท่านได้ มองเห็นภาพรวมของการขับเคลื่อนความร่วมมือไทย-จีน ดังนี้

ในด้านการอุดมศึกษาที่มีความร่วมมือมาอย่างต่อเนื่องยาวนานนั้น ล่าสุดเมื่อเดือน เมษายนที่ผ่านมา อว. ได้ลงนามในกรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเรียน การสอนภาษาจีนกับศูนย์แลกเปลี่ยนและส่งเสริมความร่วมมือด้านภาษาจีนระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการของจีน เพื่อสานต่อและยกระดับความร่วมมือ ให้ครอบคลุมทั้งในด้านการให้ทุนการศึกษา การแลกเปลี่ยนอาจารย์ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาทักษะภาษาจีนของ

นักศึกษา และการจับคู่ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยไทยกับมหาวิทยาลัยจีน เพื่อพัฒนากำลังคนที่มีความรู้และทักษะด้านภาษาให้ตอบสนองความต้องการทั้งของภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเรามีบันทึกความร่วมมือระหว่าง อว. กับ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจีน ที่ได้ลงนามเมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี 2562 รวมถึง มีความร่วมมือภายใต้กรอบ STEP (Science and Technology Partnership Program) แบ่งเป็น 6 สาขา ได้แก่ 1) การจัดตั้งศูนย์วิจัยร่วมไทย-จีนด้านระบบราง 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอวกาศ 3) การจัดตั้งห้องปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีชีวภาพจุลินทรีย์ 4) การวิจัยเชิงนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม 5) การแลกเปลี่ยนบุคลากร และ 6) โครงการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีไทย-จีน โดยในแต่ละสาขาก็มีหน่วยงานของ อว. เป็นแกนหลักดำเนินความร่วมมือกับหน่วยงานของจีน นอกจากนี้ อว. ยังมีความร่วมมือกับ Chinese Academy of Sciences (CAS) และได้ร่วมกันจัดตั้ง สำนักงานนวัตกรรมและความร่วมมือ สถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีนในไทย เพื่อร่วมกันพัฒนาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ในส่วนของ สป.อว. ก็มีโครงการผลักดันความร่วมมือไทย-จีน ซึ่งในแต่ละปี จะเปิดโอกาสให้หน่วยงานและมหาวิทยาลัยในสังกัดเสนอโครงการที่เป็นข้อริเริ่มใหม่มาเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินงาน

นอกจากนี้ ในกรอบพหุภาคีก็มีความร่วมมือภายใต้กองทุนพิเศษแม่โขง-ล้านช้าง ที่สนับสนุนโครงการในด้านความเชื่อมโยง การพัฒนาศักยภาพในการผลิต เศรษฐกิจ ข้ามพรมแดน ทรัพยากรน้ำ การเกษตร และการจัดการความยากจน ซึ่งในปีที่ผ่านมามีมหาวิทยาลัยและหน่วยงานของ อว. ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการในสาขาที่เกี่ยวข้อง 7 โครงการ ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนในหลักแสนเหรียญสหรัฐ

ภายใต้กรอบอาเซียน ในเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมา อว. ได้เป็นเจ้าภาพจัดประชุม รัฐมนตรีอาเซียน-จีนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (วทน.) สมัยพิเศษ เพื่อเป็นกิจกรรมร่วมฉลองครบ 30 ปี ความสัมพันธ์อาเซียน-จีน ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบแผนปฏิบัติการสนับสนุนการดำเนินงานด้าน วทน. ระหว่างอาเซียนกับจีนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ทุกท่านครับ บนรากฐานของการเป็นทั้งมิตรและหุ้นส่วนความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ อย่างรอบด้านระหว่างไทยกับจีน เราควรผลักดันความร่วมมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งอีกสาขาหนึ่ง ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม นั่นก็คือ การแก้ไขปัญหาความยากจนซึ่งเป็นเป้าหมายระดับโลกภายใต้ Sustainable Development Goals ที่นานาชาติต่างชื่นชมจีนเป็นอย่างมากที่ประสบความสำเร็จ ในการบรรลุเป้าหมายการขจัดความยากจนด้วยการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างตรงจุดและเข้าถึงระดับพื้นที่ ซึ่งเราควรถอดบทเรียนความสำเร็จอันยิ่งใหญ่นี้มาปรับใช้กับบริบทการดำเนินงานของไทย

ดังนั้น เมื่อเดือนพฤศจิกายนในปีที่ผ่านมา อว. ร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของจีน และสถานเอกอัครราชทูตจีน ณ กรุงเทพฯ จัดการประชุมออนไลน์ เรื่อง การขจัดความยากจนโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นกลไกสู่การเจริญเติบโตอย่างมีส่วนร่วม และยั่งยืน เพื่อเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงนโยบาย

รวมถึงมาตรการและกลไกในการแก้ไข ปัญหาความยากจน โดยการประชุมในวันนั้น ทั้งสองฝ่ายเสนอให้มีการดำเนินความร่วมมือในระยะต่อไป ได้แก่ 1) จัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนในเชิงนโยบายและองค์ความรู้ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ 2) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบงานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน และ 3) สร้างพื้นที่สาธิตการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปผลิตภัณฑ์

นอกจากนี้ ผมยังได้รับทราบว่า ในการประชุมคณะทำงานไทย-กวางซี ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนมีนาคมปีนี้ ฝ่ายกวางซีได้แสดงความพร้อมที่จะแบ่งปันประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดี ในการแก้ปัญหาความยากจนในพื้นที่กวางซีจ้วงให้แก่ฝ่ายไทย ที่นำมาซึ่งการประชุมในวันนี้ ซึ่งนับเป็นการสานต่อผลจากการประชุมในปีที่ผ่านมา ผมจึงขอขอบคุณท่านกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิงที่ได้มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุน และเนื่องจากการแก้ไขปัญหาความยากจนของจีนในแต่ละพื้นที่ของแต่ละมณฑลมีกลไกการดำเนินงานที่แตกต่างกันไป และในพื้นที่ของเขตการปกครองตนเอง กวางซีจ้วงก็เป็นอีกหนึ่งกรณีศึกษา ที่ควรค่าแก่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสามารถนำมาเสริมและสนับสนุนแพลตฟอร์มการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำ ร่วมกับการใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG ของไทยที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ผมจึงเชื่อมั่นว่าความร่วมมือที่จะเกิดขึ้นจากการประชุมในวันนี้ จะนำไปสู่แนวทางการยกระดับและสร้างรูปแบบใหม่ของการแก้ปัญหาความยากจนในมิติเชิงพื้นที่ของทั้ง 2 ประเทศ ที่จะสามารถใช้เป็นทางเลือกสำหรับการแก้ปัญหาความยากจนในระดับภูมิภาคอาเซียนได้อีกด้วย โดย สป.อว. ยินดีสนับสนุนและร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างเต็มที่ และผมขอให้การประชุม ในวันนี้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังทุกประการ ขอขอบคุณครับ



นางสาวเบญจมาศ ตันเวทยานนท์ Miss Benjamas Tanvetyanont

กงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง
泰国驻南宁总领事馆总领事

กล่าวต้อนรับโดย นางสาวเบญจมาศ ตันเวทยานนท์ กงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง

สวัสดีค่ะ ต้าเจีย เชี่ยวู๋ห่าว ดิฉันรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้เข้าร่วมการประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการแก้ไขปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่เขตฯ กว่างซีจ้วง ในวันนี้ ก่อนอื่น ดิฉันขอขอบคุณและขอชื่นชมกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม รวมทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง ในการริเริ่มจัดกิจกรรมนี้ ซึ่งถือเป็นกิจกรรมหนึ่งในความร่วมมือด้านการจัดการความยากจนระหว่างไทยกับจีน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของทั้งสองฝ่ายอย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาความร่วมมือด้านการจัดการความยากจนเป็นประเด็นที่รัฐบาลไทยให้ความสำคัญมาโดยตลอด โดยประเทศไทยได้มุ่งแสวงหาความร่วมมือด้านการจัดการความยากจนกับนานาประเทศทั้งในกรอบความร่วมมือพหุภาคีและทวิภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศจีน ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นต้นแบบของความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว ในการหารือทางโทรศัพท์ระหว่างนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา และประธานาธิบดีสี จิ้นผิง เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2563 นายกรัฐมนตรีไทยได้แจ้งความประสงค์ที่จะเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีด้านการจัดการความยากจนของจีนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับบริบทของไทย และต่อมานายกรัฐมนตรี ก็ได้หยิบยกประเด็นนี้อีกครั้งในการพบหารือกับท่านหาน จื้อเฉียง เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย สะท้อนเจตนารมณ์ที่มุ่งมั่นของไทยในการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับจีนในเรื่องการจัดการความยากจน

เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง เป็นหนึ่งในกรณีตัวอย่างความสำเร็จในการจัดความยากจนของรัฐบาลจีน นับตั้งแต่ดิฉันเข้ารับตำแหน่งกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง ดิฉันได้สัมผัสถึงแนวทางการทำงานที่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลเขตฯ กว่างซีจ้วง ที่มุ่งมั่นยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และเมื่อระหว่างวันที่ 27 มิ.ย. – 1 ก.ค. 2565 ที่ผ่านมา ดิฉันได้เข้าร่วมการประชุมฟอรัมการพัฒนาที่ยั่งยืนและการจัดความยากจนจีน-อาเซียน ครั้งที่ 16 จัดโดยกรมพัฒนาชนบทกว่างซี และได้รับทราบข้อมูลว่า กว่างซีประสบความสำเร็จในการจัดความยากจนตั้งแต่ปี 2563 ประชากรจำนวนกว่า 6.34 ล้านคน ใน 5,379 หมู่บ้าน ได้หลุดพ้นจากความยากจนอย่างสิ้นเชิง เครื่องมือสำคัญของรัฐบาลกว่างซี ได้แก่ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาอุตสาหกรรมชนบท การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค การขยาย การเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน อาทิ การศึกษา และการรักษาพยาบาล การรักษาสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของไทยที่เรามุ่งใช้การวิจัยและนวัตกรรมร่วมกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างความมั่นคง และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านคะ

คณะทำงานไทย-กว่างซี ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและการจัดความยากจน โดยฝ่ายไทยสนใจที่จะเรียนรู้ประสบการณ์จากจีนในการแก้ไขปัญหา ความยากจนด้วยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ดังนั้น ดิฉันจึงเห็นว่าการประชุมหารือของเราในวันนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างไทยกับกว่างซีเพื่อเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกัน และสถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง มีความยินดีและความพร้อมเสมอที่จะสนับสนุนและร่วมมือกับทุกท่านในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการจัดความยากจน สุดท้ายนี้ ดิฉันขอให้การประชุมหารือในวันนี้ ประสบความสำเร็จตามที่พวกเราตั้งใจหวังไว้ทุกประการค่ะ

ขอขอบคุณค่ะ



นายหลี่ ชิงฟา
李清法 (Mr. Li Qingfa)

รองอธิบดีกรมพัฒนาชนบทเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
广西壮族自治区乡村振兴外资项目发展中心二级巡视员 (副厅级)

กล่าวต้อนรับโดย นายหลี่ ชิงฟา MR.LI QINGFA (李清法)

รองอธิบดีกรมพัฒนาชนบทเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

กระผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาร่วมงานประชุมครั้งนี้ผ่านทางออนไลน์ในช่วงกลางฤดูร้อนที่สวยงาม เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติในแก้ไขปัญหาความยากจนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญในประเทศไทย และเพื่อหารือเกี่ยวกับทิศทางของความร่วมมือการแก้ปัญหาคความยากจน

เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง เคยเป็นเขตปกครองตนเองแห่งหนึ่งที่มีประชากรยากจนในชนบทมากที่สุดในประเทศจีน และเป็นสมรภูมิสำคัญในการต่อสู้กับความยากจนของจีน นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 ภายใต้การนำของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง เราได้มุ่งเน้นไปที่ประเด็นสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ “ใครควรสนับสนุน” “ใครจะสนับสนุน” “จะสนับสนุนอย่างไร” และ “จะแก้ไขปัญหาอย่างไร” ในการดำเนินการต่อสู้กับความยากจนรอบด้าน ภายในสิ้นปี ค.ศ. 2020 คนยากจนที่ขึ้นทะเบียนในภูมิภาคนี้จำนวน 6.34 ล้านคน หมู่บ้านยากจนจำนวน 5,379 แห่ง และอำเภอที่ยากจนจำนวน 54 แห่งได้หลุดพ้นจากความยากจนทั้งสิ้น

หลังจากที่เอาชนะในการต่อสู้กับความยากจนตามกำหนดในปี ค.ศ. 2020 เราปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของคำสั่งที่สำคัญของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ที่เน้น “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ในการดำเนินงานรวบรวมและขยายความสำเร็จของการบรรเทาความยากจนและส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างทั่วถึง ปรับปรุงกลไกการตรวจสอบและความช่วยเหลือแบบพลวัต เพื่อป้องกันการกลับไปสู่ความยากจน ดำเนินการรวบรวมผลลัพธ์ของการขยายผลและการเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพกับการฟื้นฟูในชนบท จนบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังและก้าวไปสู่ขั้นตอนใหม่ของการพัฒนาประเทศของจีน โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน โดยทุกหน่วยงานมีเป้าหมายร่วมกันและเชื่อมโยงมาตรการขจัดความยากจนของทุกหน่วยงานให้มีการบูรณาการอย่างชัดเจน สานต่อและขยายผลสำเร็จของการบรรเทาความยากจน

ประการแรก คือ ปรับปรุงกลไกการตรวจสอบและความช่วยเหลือแบบพลวัต เพื่อป้องกันการกลับไปสู่ความยากจน สร้างกลไกการเตือนล่วงหน้าและการตรวจสอบแบบ “ออนไลน์” และแบบ “ออฟไลน์” โดยให้ความสำคัญอย่างใกล้ชิดกับข้อมูลรายได้ การศึกษา การรักษาพยาบาล ความปลอดภัยของที่อยู่อาศัยและน้ำดื่มของครอบครัวที่ยากจน และดำเนินการตรวจสอบที่ถูกต้องและให้ความช่วยเหลืออย่างตรงจุด ข้อมูล ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ.2022 มีประชาชนทั้งสิ้น 253,300 คน จาก 511,400 คน ที่ได้รับการขจัดความเสี่ยงที่จะกลับไปสู่ภาวะยากจน

ประการที่สอง คือ การส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ของคนที่ได้รับผลกระทบจากความยากจนอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาและให้ความช่วยเหลือในการจ้างงาน และสนับสนุนให้ประชากรเข้าร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เพื่อช่วยคนจนทุกคนขจัดความยากจนและพัฒนาทักษะในการเพิ่มรายได้ของตนเอง ในปี ค.ศ. 2021 รายได้ต่อหัวของผู้คนที่หลุดพ้นจากความยากจนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงอยู่ที่ 13,357 หยวน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ 807 หยวน

ประการที่สาม คือ ส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านแก้ไขปัญหายากจนอย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาและเพิ่มการลงทุนในหมู่บ้านแก้ไขปัญหายากจนและขยายเศรษฐกิจส่วนรวมในระดับหมู่บ้าน โดยข้อมูลในปี ค.ศ. 2021 รายได้ต่อปีของหมู่บ้านที่ดำเนินการแก้ไขปัญหายากจนทั้งหมดในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีความเสถียรขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อปีมากกว่า 50,000 หยวน และมีรายได้ต่อปีมากกว่า 100,000 หยวน คิดเป็น 41.8%

ประการที่สี่ คือ การดำเนินการความร่วมมือตะวันออก - ตะวันตก กระชับความร่วมมือระหว่างมณฑลกว่างตุงและเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ภายใต้การสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานส่วนกลาง ส่งเสริมวิสาหกิจเอกชนให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหมู่บ้านที่ยากจน ผลักดันรูปแบบความช่วยเหลือขนาดใหญ่ด้วยการมีส่วนร่วมของรัฐบาล วิสาหกิจและชุมชน โดยในปี ค.ศ. 2021 ได้รับเงินช่วยเหลือทางการเงินจำนวน 1.709 พันล้านหยวนจากมณฑลกว่างตุง กองทุนช่วยเหลือ 330 ล้านหยวนจากหน่วยงานส่วนกลาง และองค์กรวิสาหกิจจำนวน 18,500 แห่งได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือดังกล่าว

2. กำหนดเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจนและเร่งปรับปรุงการพัฒนาระดับภูมิภาค

ประการแรก คือ การเสริมสร้างการสนับสนุนอย่างตรงจุด กำหนดภูมิภาคหลักในเขตปกครองตนเอง โดยระบุว่าเป็นอำเภอที่สำคัญในการฟื้นฟูชนบท พร้อมเร่งให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านการเงินและที่ดิน

ประการที่สอง คือ การสนับสนุนการย้ายถิ่นฐานเพื่อบรรเทาความยากจนอย่างต่อเนื่อง โดยเสริมสร้างความช่วยเหลือด้านการจ้างงานและขยายช่องทางให้ผู้ถูกย้ายถิ่นฐาน เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงและต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างโรงเรียน 1,184 แห่ง สถานพยาบาลและศูนย์สุขภาพจำนวน 882 แห่ง และศูนย์บริการที่ครบวงจรในชุมชน

จำนวน 3,226 แห่งในพื้นที่โครงการย้ายถิ่นฐานเพื่อบรรเทาความยากจน รวมทั้งสิ้น 506 แห่งในโครงการการย้ายถิ่นฐานเพื่อบรรเทาความยากจน และอย่างน้อยหนึ่งคนจากครัวเรือนที่ถูกย้ายไปจะต้องมีงานและมีอาชีพที่มั่นคง

ประการที่สาม คือ ยกระดับศักยภาพและขีดจำกัดของการพัฒนาเชิงพื้นที่ ด้วยการดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเฉพาะ เน้นไปที่การสร้างอุตสาหกรรมที่มีข้อได้เปรียบและมีลักษณะเฉพาะในท้องถิ่นนั้น ๆ และเสริมสร้างความร่วมมือที่ครอบคลุมระหว่างเมืองและมณฑลที่มีความร่วมมือ เช่น ความร่วมมือระหว่างมณฑล กวางตุ้งและเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และส่งเสริมอุตสาหกรรมที่สามารถทำให้ประชาชนร่ำรวยและทำให้อำเภอ แข็งแกร่งขึ้น และเพิ่มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น สนับสนุนติดตั้งระบบไฟฟ้าและน้ำประปาในชนบท

3. เร่งการส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างครอบคลุม

ประการแรก คือ การปรับปรุงกลไกส่งเสริมการฟื้นฟูชนบท เสริมสร้างความรับผิดชอบในการดำเนินการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน ให้ความช่วยเหลือ และการกำกับดูแลอย่างเคร่งครัด

ประการที่สอง คือ การดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร ปรับนโยบายการสนับสนุนการเพาะปลูกและการขยายพันธุ์ให้เหมาะสม สร้างระบบอุตสาหกรรมการเกษตรสมัยใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะ ปลูกฝังองค์กรธุรกิจ การเกษตรใหม่ ๆ อย่างจริงจัง ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และการค้าที่เป็นธรรม รวมไปถึงส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ที่มีความเหมาะสมสำหรับเกษตรกรรายย่อย

ประการที่สาม คือ การส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน พัฒนาและปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน จัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน ส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยในชนบท ดำเนินการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในชนบท และปรับปรุงการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานในชนบท

ประการที่สี่ คือ เสริมสร้างระบอบการปกครองในชนบท เสริมสร้างธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการกำกับดูแล เช่น การรักษาความปลอดภัยดิจิทัล เป็นต้น และเร่งการสร้างระบบการปกครองในชนบทที่ผสมผสาน “เอกราช กฎหมายและหลักศีลธรรม”

ทำนุภาพบุรุษและสุภาพสตรี

มิตรภาพระหว่างจีนและไทยได้รับการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ได้มีการสร้างการแลกเปลี่ยนและความร่วมมืออย่างเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาความยากจน นับตั้งแต่ปีค.ศ. 2019 ฝ่ายไทยได้ส่งคณะผู้แทนไปยังเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง 4 ครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาความยากจนและแบ่งปันผลการขจัดความยากจนผ่านการประชุมออนไลน์ 3 ครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประชุมจีน-อาเซียนว่าด้วยการพัฒนาสังคมและการแก้ไขปัญหาความยากจน ครั้งที่ 16 (ASEAN-China Social Development and Poverty Reduction Forum) ที่เพิ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน ถึง 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2022 เรา รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ทราบว่า ประเทศไทยจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของจีนในการแก้ไขปัญหาความยากจน และในเดือนตุลาคม ค.ศ.2020 ได้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการขจัด

ความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจนในประเทศไทยอย่างจริงจัง

ในปี ค.ศ. 2022 เป็นปีที่ครบรอบ 10 ปีของการก่อตั้งหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมระหว่างจีนและไทย เรายินดีที่จะทำงานร่วมกับประเทศไทย เพื่อหารือเกี่ยวกับในการจัดตั้งกลไกให้ความช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนที่เป็นมาตรฐานในรูปแบบ “ออนไลน์และออฟไลน์” ไว้ด้วยกันในยุคหลังโรคระบาด และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การแก้ไขปัญหาความยากจนระหว่างทั้งสองฝ่าย สำรวจและดำเนินโครงการความร่วมมือการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างทันท่วงที เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายของการแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกรูปแบบของภูมิภาคต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ กระผมขออวยพรให้งานสัมมนานี้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์! ขอให้แขกทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรง ชีวิตมีความสุข และพบเจอแต่สิ่งดี ๆ

ขอบคุณทุกคนครับ



การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องการแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว่างซี-ฉ้วง



Thailand
Science
Research and
Innovation



UWN
ศูนย์วิจัยและพัฒนา
นวัตกรรม



GUANGXI BUQUCUANGH SWUZH VANGUONH CUNPINGH GHZ
广西壮族自治区 乡村振兴局
gxzf.gov.cn



การแก้ปัญหาคความยากจนเบ็ดเสร็จแม่นยำของไทย 泰国精准解决贫困问题

ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา

ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่

Dr. Kittti Sajjawattana

区域发展资本行政部主任

การแก้ปัญหาคความยากจนเบ็ดเสร็จแม่นยำของไทย

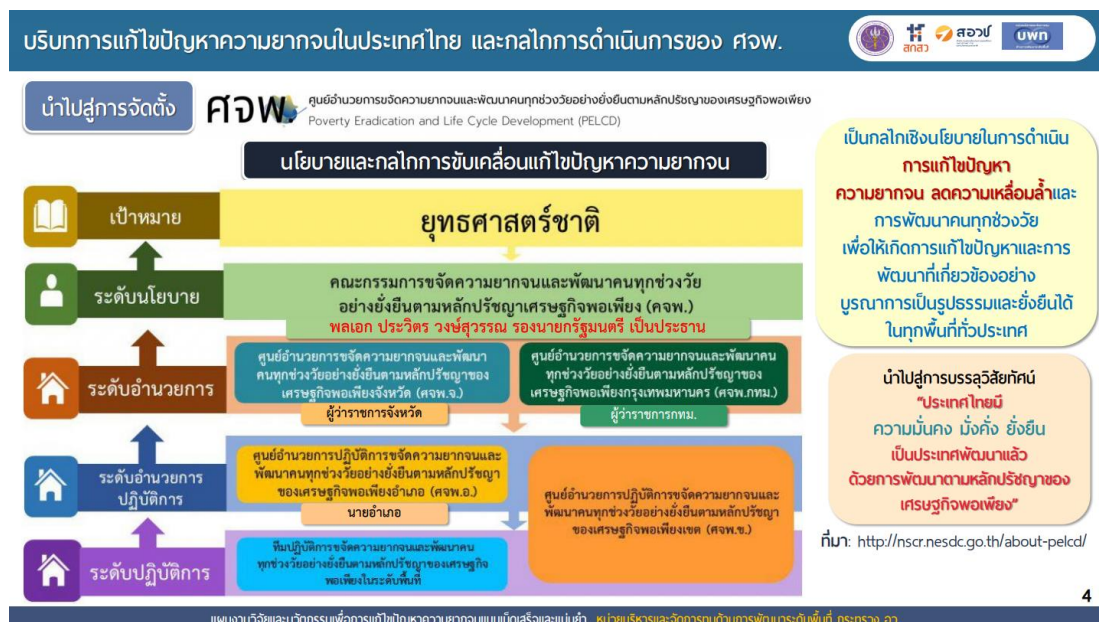
โดย ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา

หัวข้อ

1. บริบทการแก้ไขปัญหาคความยากจนในประเทศไทย และกลไกการดำเนินการของศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศอพ.)
2. ระบบบริหารจัดการข้อมูลคนจนแบบชี้เป้า (Thai Poverty Map and Analytics Platform: TPMAP)
3. แผนงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาคความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ (Personalized Poverty Alleviation: PPA)
4. ผลการขับเคลื่อน ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2564
5. แผนงานการดำเนินการในระยะถัดไป (ปี พ.ศ. 2565-2570)
6. หลักสูตรการบริหารความยากจน มหาวิทยาลัยกาฬสัทร

1. บริบทการแก้ไขปัญหาความยากจนในประเทศไทย และกลไกการดำเนินการของ ศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.)

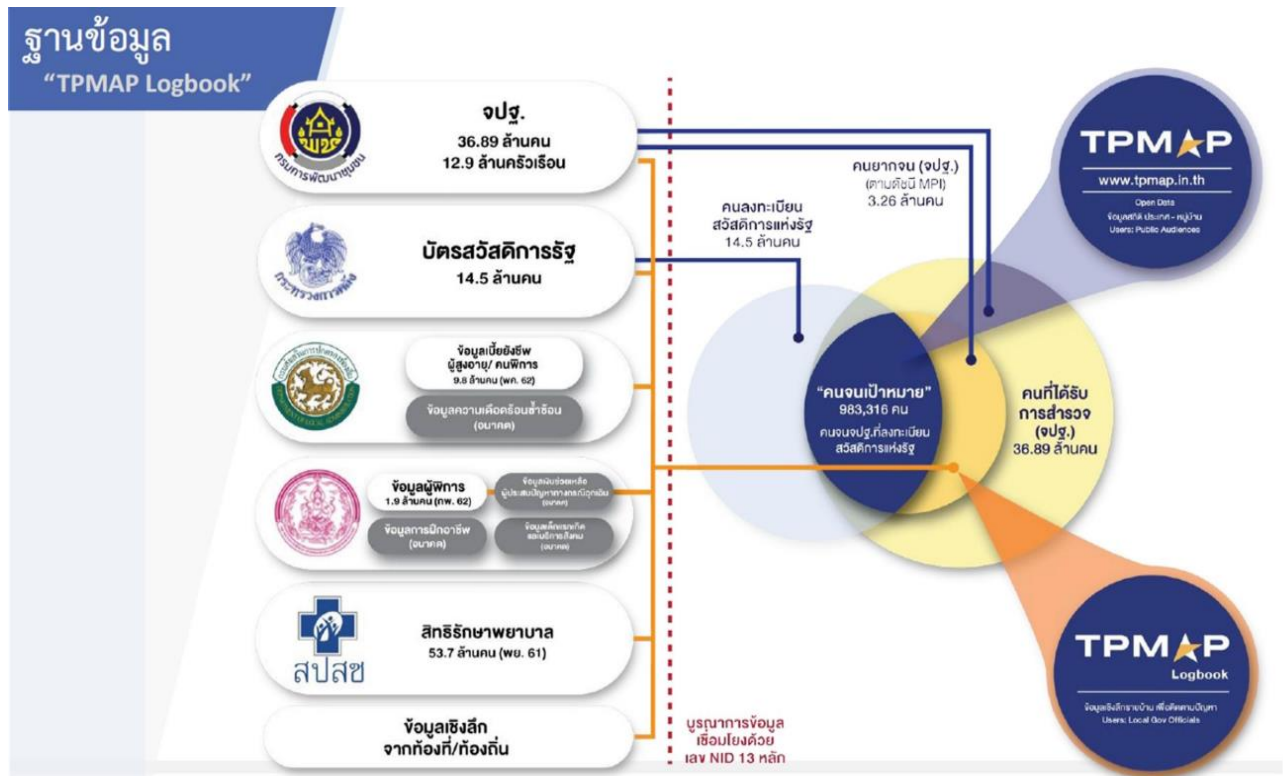
รัฐบาลไทยได้ประกาศการแก้ไขปัญหาความยากจนเป็น “วาระแห่งชาติ” และได้ตั้งศูนย์ “ศูนย์อำนวยการ ขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.)” เป็น คณะกรรมการระดับชาติ และมีคณะกรรมการระดับจังหวัด โดยมีมาตรการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความยากจนจาก กระทรวงและองค์กรที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา



2. ระบบบริหารจัดการข้อมูลคนจนแบบชี้เป้า

Thai Poverty Map and Analytics Platform (TPMAP)

<https://www.tpmmap.in.th/about>



TPMAP คืออะไร

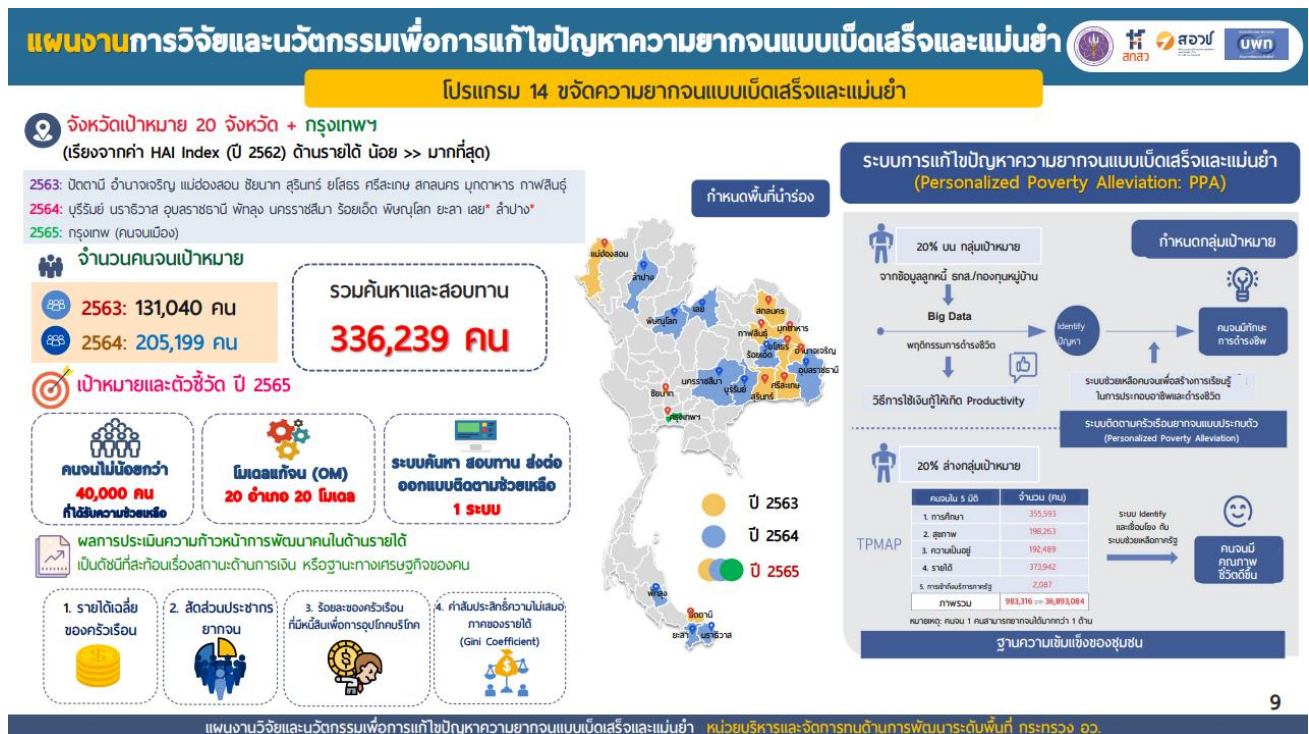
TPMAP เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค-สวทช.)

TPMAP คือ ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform) ซึ่งได้รับการพัฒนาต่อยอดจากระบบบริหารจัดการข้อมูลคนจนแบบชี้เป้า (Thai Poverty Map and Analytics Platform) ให้สามารถครอบคลุมปัญหาที่กว้างขึ้น เช่น เด็กแรกเกิด การศึกษา ผู้สูงอายุ การพัฒนาสภาพที่อยู่อาศัย โดยยังคงความสามารถของระบบเดิมในการชี้เป้าความยากจนไว้ด้วย TPMAP จึงสามารถใช้ระบุปัญหาความยากจนในระดับบุคคล ครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น/ท้องที่ จังหวัด ประเทศ หรือปัญหาความยากจนรายประเด็น ซึ่งทำให้การแก้ปัญหาตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้นและสามารถออกแบบนโยบาย โครงการในการแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการหรือสภาพปัญหาได้

ที่มา : <https://www.tpmmap.in.th/about>

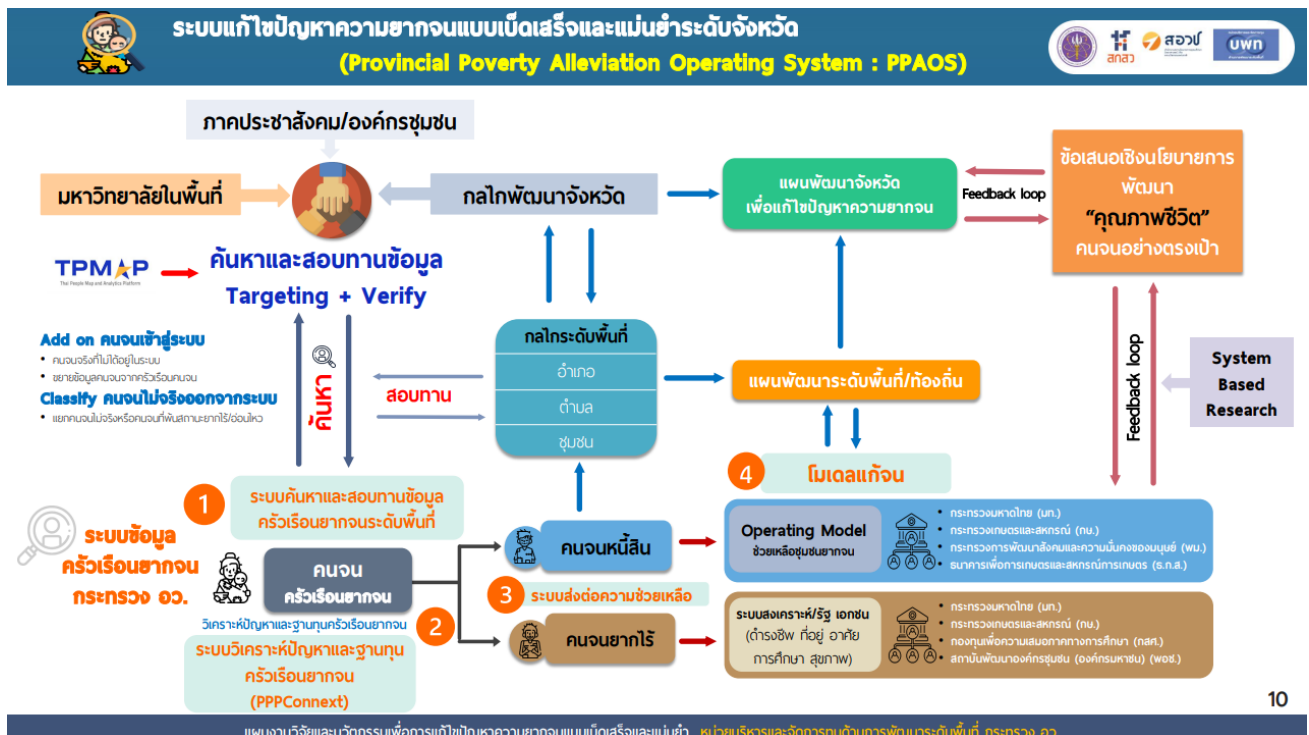
3. แผนงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาคความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ (Personalized Poverty Alleviation: PPA)

3.1 โปรแกรม 14 จัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ



แพลตฟอร์มการแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำ (Personalize poverty alleviation: PPA) มีเป้าหมายเพื่อสร้างระบบและกลไกการแก้ไขปัญหาคความยากจนด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเพื่อให้มีการใช้ความรู้และเทคโนโลยีจากงานวิจัยและนวัตกรรมของ อว. มาแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างตรงกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่นำร่อง 20 จังหวัดมีรายได้อาครครัวเรือนต่ำที่สุด ได้แก่ ปัตตานี อำนาจเจริญ แม่ฮ่องสอน ชัยนาท สุรินทร์ ยโสธร ศรีสะเกษ สกลนคร มุกดาหาร กาฬสินธุ์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา อุบลราชธานี ลำปาง พัทลุง นครราชสีมา ร้อยเอ็ด พิษณุโลก เลย และยะลา ระบบ TPMAP ได้รายงานว่ามีจำนวนคนจนเป้าหมายรวม 336,239 คน

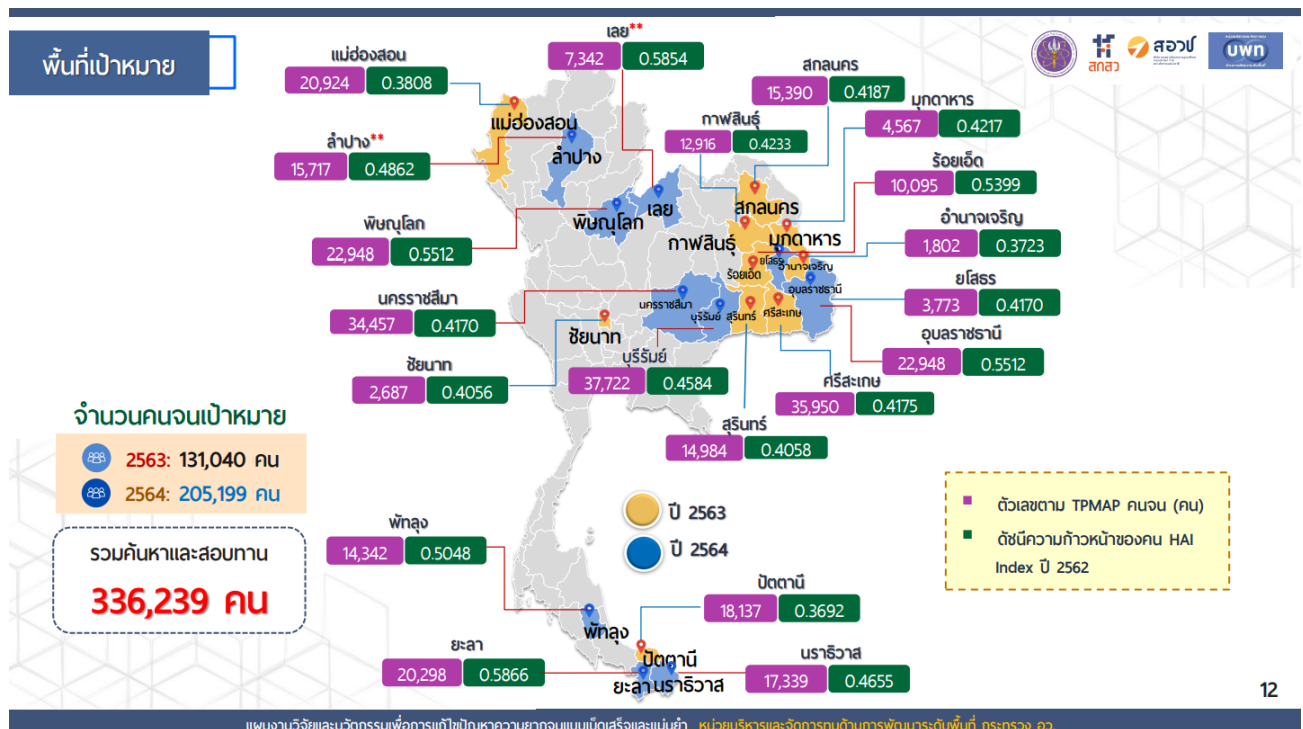
3.2 แพลตฟอร์มแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำระดับจังหวัด (Provincial Poverty Alleviation Operating System: PPAOS)



แพลตฟอร์มแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำระดับจังหวัด (Provincial Poverty Alleviation Operating System : PPAOS) มีการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) สร้างระบบค้นหาและสอบทานข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับพื้นที่ โดยใช้ข้อมูลจากระบบ TMAP เป็นฐาน ชักชวนชาวบ้าน ชุมชนมาทำระบบค้นหา และสอบทานกันเอง โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นตัวกลาง
- 2) สร้างระบบวิเคราะห์ปัญหา และฐานทุนครัวเรือนยากจน หรือ PPPConnext
- 3) ระบบการส่งต่อความช่วยเหลือเร่งด่วน โดยเฉพาะครัวเรือนยากจน ที่ต้องมีระบบสวัสดิการ และระบบสงเคราะห์เข้าถึงได้ทันที
- 4) ใช้การออกแบบโมเดลแก้จนสำหรับครัวเรือนที่มีฐานทุน เพื่อนำคนจนเข้ามาอยู่ในระบบ ไม่ว่าจะเป็นระบบสวัสดิการชุมชน ระบบกองทุน หรือเข้ามาอยู่ในกระบวนการผลิตสินค้าชุมชน

4. ผลการขับเคลื่อน ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2564



พื้นที่เป้าหมาย 20 จังหวัด

- 1) ภาคเหนือ 3 จังหวัด ได้แก่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง พิษณุโลก
- 2) ภาคกลาง 1 จังหวัด ได้แก่ ชัยนาท
- 3) ภาคใต้ 4 จังหวัด ได้แก่ ปัตตานี พิจิตร ยะลา นราธิวาส
- 4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 12 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ สกลนคร มุกดาหาร กาฬสินธุ์ สุรินทร์ อำนาจเจริญ ยโสธร เลย นครราชสีมา บุรีรัมย์ อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาพื้นที่ 16 สถาบัน

มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาพื้นที่ เป็นโครงสร้างข้อมูลความรู้ในการสร้างระบบข้อมูลความยากจน สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน สร้างโมเดลปฏิบัติการแก้จนในระดับพื้นที่

พื้นที่ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. 2563 ได้แก่ วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน สถาบันวิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยชุมชน มุกดาหารวิทยาลัยชุมชนยโสธร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พื้นที่ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. 2564 ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

4.1 การสร้างกลไกความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนระดับจังหวัดทั้งส่วนกลางและพื้นที่

- 1) ระดับส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)
- 2) ระดับพื้นที่ 20 จังหวัดเป้าหมาย สร้างความร่วมมือกับ ศจพ. ในระดับจังหวัด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในระดับจังหวัด เพื่อสร้างเป้าหมายร่วมที่เป็นข้อมูลร่วมของพื้นที่ระดับจังหวัด และสร้างระบบส่งต่อความช่วยเหลือเร่งด่วน



4.2 ระบบค้นหาและสอบทานข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับพื้นที่

พบว่ามียากจนทั้งสิ้น 191,618 ครัวเรือน หรือ 865,897 คน ใน 20 จังหวัด ซึ่งพบคนจนตกหล่นที่ไม่ได้อยู่ในระบบสวัสดิการภาครัฐ และคนจนที่อยู่ระบบสวัสดิการภาครัฐ แต่สถานะทางสังคมไม่ได้ยากจน จึงได้สร้าง “ระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับพื้นที่”

4.3 ระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนระดับพื้นที่

วิเคราะห์ปัญหาและฐานทุนครัวเรือนยากจน (PPPConnex) และระบบการติดตามและบูรณาการความช่วยเหลือรายคนและรายครัวเรือน และวิเคราะห์ฐานทุน เพื่อนำไปสู่การส่งต่อความช่วยเหลือและการออกแบบปฏิบัติแก่จนได้อย่างตรงจุดและแม่นยำ

แนวคิดระบบการดำรงชีพอย่างยั่งยืน (Sustainable Livelihoods Framework: SLF) เพื่อวิเคราะห์ฐานทุนเพื่อออกแบบความช่วยเหลือให้ตรงเป้าและบริบท โดยงานวิจัยชี้ให้เห็นว่าใช้เพียงเกณฑ์รายได้ภาคครัวเรือนไม่เพียงพอ จะต้องใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่แท้จริงที่พื้นที่ด้วย แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ อยู่ลำบาก อยู่ยาก พออยู่ได้ และอยู่ดี

- **ระดับที่ 1 อยู่ลำบาก** เป็นกลุ่มที่มีความขาดแคลน ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ต้องนำเข้าสู่ระบบสวัสดิการโดยเร่งด่วน

- **ระดับที่ 2 อยู่ยาก** เป็นกลุ่มที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ เพียงพอสำหรับการ ดำรงชีวิตอยู่ในแต่ละวัน ซึ่งต้องเร่งดำเนินการจัดทำ ปัจจัยดำรงชีพ / ยกระดับ ความสามารถในการจัดทำ ปัจจัยดำรงชีพของตนเองให้ พออยู่ได้
- **ระดับที่ 3 พออยู่ได้** เป็นกลุ่มที่มีฐานทุนสำหรับ การดำรงชีพ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะอยู่รอดได้อย่างปลอดภัย หากประสบกับ ภาวะความแปรปรวนต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกัน และยกระดับความเป็นอยู่ให้ หลุดพ้นจากสภาวะความขาด แคลน/เปราะบาง
- **ระดับที่ 4 อยู่ดี** เป็นกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันต่อ สภาวะความแปรปรวน / ความเสี่ยงต่าง ๆ มีฐานทุน ในด้านต่าง ๆ ที่เพียงพอใน การวางแผนอนาคตของ ตนเอง ครอบครัว และเป็น ฐานทุนในระดับชุมชนได้

4.4 ระบบส่งต่อความช่วยเหลือระดับส่วนกลางและพื้นที่

1) ระบบส่งต่อความช่วยเหลือระดับส่วนกลาง

ปัจจุบันมีคนจนได้รับความช่วยเหลือไปแล้ว 5,454 ครัวเรือน จากมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง 16 คน และอยู่ในแผนโครงการบ้านพอเพียง พอช. 10,093 ครัวเรือน รวมคนจนที่ได้รับความช่วยเหลือทั้งสิ้น 15,696 ครัวเรือน คิดเป็นงบประมาณรวมทั้งสิ้น 200 ล้านบาท (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มิ.ย. 2565)

- **กระทรวงมหาดไทย** (กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมการพัฒนาชุมชน)
- **ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนใต้ (ศอ.บต.)** ทำความร่วมมือการบูรณาการแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้
- **กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์** (กรมกิจการเด็กและเยาวชน กรมกิจการผู้สูงอายุ กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ การเคหะแห่งชาติ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน))
- **สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) (พอช.)** ในการส่งต่อความช่วยเหลือในโครงการบ้านพอเพียงของ พอช. พอช. - CODI ในพื้นที่ จำนวน 10,093 ครัวเรือน
- **กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)** เพื่อสนับสนุนความช่วยเหลือด้านการศึกษา จำนวน 97,745 คน
- **ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนใต้ (ศอ.บต.)** ทำความร่วมมือการบูรณาการแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้
- **สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง** สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์ (สศป.) ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อคนจนเข้าสู่ระบบสวัสดิการ ภาครัฐ จำนวน 97,042 คน หรือ 451,444 คน

- **มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง** เพื่อสนับสนุนความช่วยเหลือระบบ สงเคราะห์ครัวเรือนยากจนที่มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย เด็ก นักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา และผู้ป่วยติดเตียง/ผู้พิการ จำนวน 1327 คน
- 2) ระบบส่งต่อความช่วยเหลือระดับพื้นที่
- การส่งต่อข้อมูลกับ พอช. เพื่อช่วยเหลือและปรับปรุงบ้าน จ.มุกดาหาร
 - โครงการ “บ้านธรรมรวมใจ” จ. สุรินทร์

4.5 พัฒนาและสร้าง “โมเดลแก้จนระดับพื้นที่ด้วยวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม”

- 1) โครงการธนาคารข้าว “กองทุนข้าวปันสุข” โดยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เพื่อความมั่นคงทางอาหาร โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งกองทุนการเงินชุมชนเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ ที่สอดคล้องกับบริบทของคนจนในพื้นที่
- 2) โครงการกระจุดแก้จน โดยมหาวิทยาลัยทักษิณ (พัทลุง)
ภายใต้หลักคิดของการผสมผสานองค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นเข้ากับระบบภูมิโนเวศน์ และองค์ความรู้ที่เป็นวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมจากมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดการขับเคลื่อนเพื่อการแก้ไขปัญหาคณจนได้อย่างมีศักยภาพและมีพลัง
- ในช่วงเริ่มต้น 3 เดือน ใน 40 ครัวเรือน มีรายได้เพิ่มขึ้น มากกว่า 4,000 บาท/เดือน

4.6 ระบบการติดตามและบูรณาการความช่วยเหลือ เพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจน ในระดับพื้นที่ (Monitoring and Evaluation: M&E)

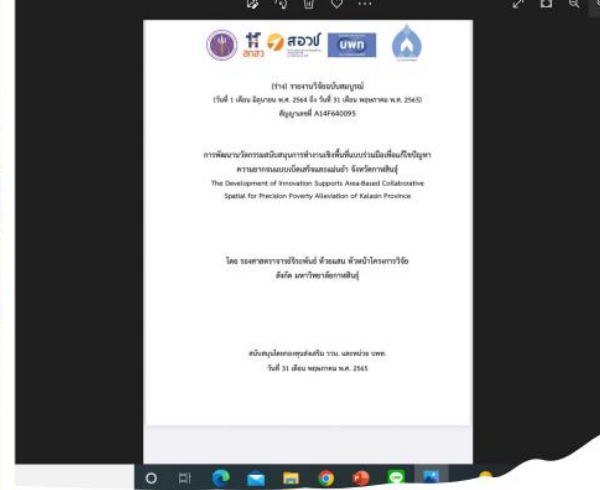
ระบบ Monitoring KHM V.2

ระบบติดตามช่วยเหลือ สามารถส่งต่อความช่วยเหลือและระบุได้ว่าใครช่วยเหลืออะไรไปแล้วบ้าง และจะต่อยอดความช่วยเหลือได้อย่างไร ซึ่งจะสามารถทำให้ความช่วยเหลือไม่ซ้ำซ้อนและต่อยอดกันได้

5. แผนงานการดำเนินการในระยะถัดไป (ปี พ.ศ. 2565-2570)



1. ขยายผลการพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ ส่งต่อความช่วยเหลือและติดตามผลการช่วยเหลือให้กับ หน่วยงานในระดับพื้นที่ รวมถึงเป้าคนจนที่มีความแม่นยำ และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของประเทศ และบูรณาการกับกลไกการดำเนินงานร่วมกับกระทรวง องค์กร หน่วยงานภารกิจ (Function) ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน เพื่อนำระบบฐานข้อมูลไปใช้ในการติดตามและบูรณาการความช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่
2. สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ได้รับการยอมรับให้เป็นแกนนำในการแก้ไขปัญหาความยากจนระดับพื้นที่
3. เกิดแพลตฟอร์มการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำระดับประเทศที่ทำให้คนจน คริวเรื้อนยากจน เกษตรกรยากจน แรงงาน ยากจน คนเปราะบางสามารถเข้าถึงเข้าถึงองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมและโอกาส ในการยกระดับตัวเองออกจากเส้นความยากจนได้ (social Mobility ที่สูงขึ้น) โดยใช้กลไกของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ร่วมกับภาคีในพื้นที่ ทั้งภาคประชาชน ภาคเอกชนในพื้นที่
4. ขับเคลื่อนและผลักดันนโยบายสาธารณะในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยด้วยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผ่านกลไกสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่เพื่อนำไปสู่การขยายผลทั่วประเทศ (Policy Advocacy)
5. คนจน คริวเรื้อนยากจน เกษตรกรยากจน แรงงานยากจน คนเปราะบางทั้งประเทศสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมและโอกาส เพื่อยกระดับตัวเองออกจากเส้นความยากจนได้ (Social Mobility ที่สูงขึ้น)
6. เกิดพื้นที่ต้นแบบในการขจัดความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จที่ทำให้คนจนอยู่ได้ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความเป็นมนุษย์ (Poverty Eradication Prototype Area) อย่างน้อย 35 จังหวัด



หลักสูตรการบริหารความยากจน Certified Poverty Manager: CPM

Dr.Vichayut Juntaree,

Vice President

KALASIN University Thailand

หลักสูตรการบริหารความยากจน (Certified Poverty Manager: CPM) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ เป็นการรับรองและพัฒนาสมรรถนะของผู้จัดการความยากจน ซึ่งมีกรอบแนวคิดเบื้องต้น ดังนี้

กลุ่มเป้าหมายที่จะมาพัฒนาสมรรถนะ ได้แก่

- หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)
- ศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.)
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- หน่วยงานราชการ
- นักวิชาการในมหาวิทยาลัย
- ผู้นำองค์กรชุมชน
- ผู้นำองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่น
- องค์กรอิสระในท้องถิ่น

สมรรถนะของคนทำหน้าที่ในแก้ปัญหาคความยากจนต้องมี อาทิเช่น

- เศรษฐศาสตร์ชุมชน เช่น เรื่องผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI)
- ทักษะการวิเคราะห์บริบทความยากจนของชุมชนเชิงพื้นที่
- ทักษะการออกแบบรูปแบบ กลไก หรือเครื่องมือในการพัฒนา
- กระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ
- ความคิดสร้างสรรค์
- การจัดการนวัตกรรม
- ทักษะการวิจัยและพัฒนา

Value chain of Poverty Manager

Body of Knowledge	Learning Process	Out put	Outcome
•Models •Platforms •SOPs •Process •Data analytic	•Research base •Problem base •Experience base •Practical oriented •Routine to Learning	•Certificate of Poverty Manager •Both non degree (Certified) and degree (Master/Doctoral) certification	•Tackling poverty thoroughly •Equal •Accurately •All inclusive •And sustainable.





ภาพรวมของนโยบายการแก้ปัญหาคความยากจนของ เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง 广西扶贫政策概况

ศาสตราจารย์เยว่ กุ้ยหนิง

ผู้อำนวยการศูนย์ไทยศึกษา สถาบันวิจัยจีน-อาเซียน มหาวิทยาลัยกว่างซี

岳桂宁教授 (Prof. Yue Guining)

广西大学中国-东盟研究院泰国研究所所长

ภาพรวมของนโยบายการแก้ปัญหาคความยากจนของ เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

หัวข้อ

1. บริบทของนโยบายบรรเทาความยากจนของกว่างซีระดับมหภาค
 - 1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 14 (2021-2025) และเป้าหมายระยะยาว ปี 2035
 - 1.2 ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างครอบคลุมและการเร่งปรับปรุงการเกษตรและชนบทให้ทันสมัย
2. นโยบายหลักและมาตรการบรรเทาความยากจนในกว่างซี

1. บริบทของนโยบายบรรเทาความยากจนของกว้างซีระดับมหภาค

1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 14 (2021-2025) และเป้าหมายระยะยาว ปี 2035

เมื่อวันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 2021 การประชุมคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ครั้งที่ 5 ได้ทบทวนและอนุมัติ “ข้อเสนอของคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนเกี่ยวกับการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 14 และเป้าหมายระยะยาว ปี 2035” โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเกษตรและพื้นที่ชนบท และส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างครอบคลุมในระยะเวลาพัฒนาใหม่

1.2 ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างครอบคลุมและการปรับปรุงการเกษตรและชนบทให้ทันสมัย

เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2021 คณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีนและสภาแห่งรัฐได้ออก “ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างครอบคลุมและการปรับปรุงการเกษตรและชนบทให้ทันสมัย”

ในส่วนที่สองของ “ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างครอบคลุมและการปรับปรุงการเกษตรและชนบทให้ทันสมัย” ได้เสนอให้เริ่มจาก 4 ด้านต่อไปนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงที่มีประสิทธิภาพระหว่างการรวบรวมและขยายผลสำเร็จของการบรรเทาความยากจนและการฟื้นฟูชนบท

1. กำหนดช่วงเปลี่ยนผ่าน

2. ดำเนินการรวบรวมและขยายผลสำเร็จของการบรรเทาความยากจนอย่างต่อเนื่อง

3. ส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทในพื้นที่บรรเทาความยากจนอย่างต่อเนื่อง

4. เสริมสร้างความเข้มแข็งของการฟื้นฟูประชากรที่มีรายได้ต่ำในชนบท



ภาพเส้นทางกลับบ้านหลังเลิกเรียนของเด็ก ๆ ในหมู่บ้านหนองหยง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
ภาพซ้ายถ่ายเมื่อปี ค.ศ. 2019 ภาพขวาถ่ายเมื่อปี ค.ศ. 2012 (Xinhua/Huang Xiaobang)

โดยมีมาตรการเฉพาะในด้านนโยบายที่กล่าวถึงข้างต้น ได้แก่

(1) สำหรับอำเภอที่ได้รับการปลดออกจากความยากจน จะมีการกำหนดระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน 5 ปีนับจากวันที่มีการบรรเทาความยากจน ในระหว่างช่วงการเปลี่ยนผ่าน ให้รักษาเสถียรภาพโดยรวมของนโยบายความช่วยเหลือหลักที่มีอยู่ เพิ่มประสิทธิภาพและการปรับปรุงที่ละรายการ และแนะนำมาตรการการดำเนินการเฉพาะสำหรับการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของนโยบายต่าง ๆ ทันที

(2) ปรับปรุงกลไกการติดตามและช่วยเหลือแบบพลวัต เพื่อป้องกันการกลับสู่ความยากจน ตรวจสอบและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีแนวโน้มจะกลับไปสู่ความยากจนโดยทันที และรักษาบรรทัดฐานในการป้องกันการกลับคืนสู่ความยากจนในวงกว้าง

(3) มุ่งเน้นไปที่พื้นที่การตั้งถิ่นฐานใหม่แบบรวมศูนย์ขนาดกลางและขนาดใหญ่ และดำเนินการช่วยเหลือติดตามผลสำหรับการย้ายถิ่นฐานอย่างจริงจัง ดำเนินการเพิ่มการจ้างงานและการสนับสนุนอุตสาหกรรม ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนของพื้นที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนพื้นที่อุตสาหกรรมและด้านบริการสาธารณะ และปรับปรุงความสามารถในการปกครองชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

- (4) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการทรัพยากรและการกำกับดูแลโครงการบรรเทาความยากจน
- (5) ส่งเสริมอุตสาหกรรมปลูกและขยายพันธุ์พืชเฉพาะในพื้นที่บรรเทาความยากจน ดำเนินกิจกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการเทียบท่าทางการตลาดอย่างกว้างขวาง เพิ่มและขยายความช่วยเหลือด้านการบริโภค
- (6) ดำเนินการส่งออกแรงงาน เพื่อเพิ่มการจ้างงานและเพิ่มรายได้ผ่านการส่งออกแรงงาน
- (7) วางแผนและใช้ตำแหน่งงานด้านสาธารณประโยชน์ให้เป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือด้านการจ้างงานแก่บุคคลที่คุณสมบัติมีปัญหาในการจ้างงาน
- (8) ในด้านการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและชนบท ส่งเสริมการทำงานเพื่อบรรเทาความยากจน ดึงดูดผู้คนให้พ้นจากความยากจนและผู้มีรายได้น้อยให้มาทำงานในบริเวณใกล้เคียง
- (9) มุ่งเน้นการสร้างโครงการโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญระดับภูมิภาคและข้ามภูมิภาคในพื้นที่บรรเทาความยากจน
- (10) เพิ่มการสนับสนุนการฟื้นฟูชนบทในพื้นที่ยากจน ในอำเภอที่ยากจนในภาคตะวันตก ให้กำหนดกลุ่มอำเภอที่สำคัญระดับชาติสำหรับการฟื้นฟูชนบท เพื่อการสนับสนุนแบบรวมศูนย์
- (11) สนับสนุนให้ทุกท้องที่เลือกอำเภอที่ยากจน 1 แห่งเป็นอำเภอหลักสำหรับการฟื้นฟูชนบทอย่างอิสระ
- (12) ยึดมั่นและปรับปรุงกลไกต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือระหว่างภาคตะวันออกและภาคตะวันตกของจีน การสนับสนุนร่วมกัน และกองกำลังทางสังคมที่เข้าร่วมในการสนับสนุน
- (13) ดำเนินการตรวจสอบประชากรที่มีรายได้น้อยในชนบทแบบพลวัต และดำเนินการช่วยเหลือตามลำดับขั้นและแบบจำแนก
- (14) สำหรับประชากรที่มีรายได้น้อยในชนบทที่มีความสามารถด้านแรงงาน จะให้ความช่วยเหลือในการพัฒนา ปรับปรุงความสามารถ พัฒนาอุตสาหกรรม การมีส่วนร่วมในการจ้างงาน และเปลี่ยนการทำงานหนักของพวกเขาเพื่อให้กลายเป็นคนรวย
- (15) สำหรับผู้ที่สูญเสียความสามารถในการทำงานและไม่สามารถหารายได้ที่มั่นคงจากการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม ตามระเบียบระบบประกันสังคมที่มีอยู่จะรวมอยู่ในขอบเขตของความช่วยเหลือและการสนับสนุนสำหรับชาวชนบทที่มีค่าครองชีพขั้นต่ำหรือคนยากจนอย่างที่สุด และจะให้ความช่วยเหลือพิเศษและความช่วยเหลือชั่วคราวในเวลาที่เหมาะสมตามประเภทของความยากลำบาก

2. นโยบายหลักและมาตรการบรรเทาความยากจนในกว้างซี

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2021 นโยบายบรรเทาความยากจนที่กว้างซีนำมาใช้ไม่ได้เป็นเพียงการนำไปปฏิบัติและการปรับแต่งเฉพาะของกรอบนโยบายระดับชาติที่กล่าวถึงข้างต้นเท่านั้น แต่ยังเป็นการคงอยู่และดำเนินมาตรการนโยบายชุดก่อนหน้านี้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลไกการติดตาม และช่วยเหลือ	การพัฒนา อุตสาหกรรม	การโอนย้ายงาน
การย้ายถิ่นฐาน	การศึกษา	ด้านสุขภาพ
การคุ้มครอง ระบบนิเวศน์	หลักประกันสังคม	กองกำลังทาง สังคม

(1) ปรับปรุงกลไกการติดตามและช่วยเหลือแบบพลวัตเพื่อป้องกันการกลับคืนสู่ความยากจน ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2022 ได้มีการเปิดตัวการดำเนินการพิเศษ “การป้องกันความยากจนและรักษาบรรทัดฐาน” โดยมุ่งเน้นไปที่ 7 ภารกิจหลัก คือ (1) การฝึกอบรมและการประชาสัมพันธ์ (2) การตรวจสอบจากส่วนกลาง (3) การปรับนโยบายให้เหมาะสม (4) การปรับปรุงแพลตฟอร์ม (5) การปรับปรุงกลไก (6) การส่งเสริมการเติบโตของรายได้ และ (7) การรวบรวมความสำเร็จ

มีการจัดตั้งกลไกการเตือนล่วงหน้าและการตอบสนองอย่างรวดเร็วผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การรายงานของเกษตรกร การตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ การเตือนล่วงหน้าของหน่วยงาน การร้องเรียนจำนวนมาก และจัดตั้งกลไก “การตรวจพบ 5 วัน การแทรกแซง 10 วัน และการติดตามผล 6 เดือน”

มีการพัฒนาระบบข้อมูลและแอปพลิเคชันตรวจสอบการป้องกันกลับคืนสู่ความยากจน จัดตั้งทีมเจ้าหน้าที่เฝ้าติดตามข้อมูล 15,000 คนครอบคลุมเมือง อำเภอ และหมู่บ้าน เพื่อป้องกันการกลับไปสู่ความยากจน ให้เกิด “การตรวจพบตั้งแต่เนิ่น ๆ การแทรกแซงตั้งแต่เนิ่น ๆ และการช่วยเหลือตั้งแต่เนิ่น ๆ” และการจัดการข้อมูลอย่างชาญฉลาดและอิงข้อมูลของเกษตรกรที่เสี่ยงจะกลับไปสู่ความยากจน

ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2022 มีประชาชนทั้งหมด 511,400 คนในภูมิภาคที่รวมอยู่ในการติดตามตรวจสอบการป้องกันความยากจนแบบพลวัต และ 253,300 คนถูกกำจัดออกจากความเสี่ยง

(2) นโยบายบรรเทาความยากจนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่รวมถึงการบรรเทาความยากจนในอุตสาหกรรมเกษตรและป่าไม้ การบรรเทาความยากจนด้านการท่องเที่ยว การบรรเทาความยากจนอีคอมเมิร์ซ การบรรเทาความยากจนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ และได้เปิดตัวโครงการบรรเทาความยากจนหรือมาตรการเฉพาะในอุตสาหกรรม เช่น การเงินรายย่อยเพื่อการบรรเทาความยากจน เงินอุดหนุนอุตสาหกรรม และการจัดการทรัพย์สินสำหรับโครงการบรรเทาความยากจน

(3) นโยบายการบรรเทาความยากจนโดยการโอนย้ายงาน การจัดฝึกอบรมสายอาชีพและการส่งเสริมการจ้างงานเพื่อการโอนย้าย เพื่อเพิ่มรายได้

(4) นโยบายการบรรเทาความยากจนในการย้ายถิ่นฐาน ดำเนินการย้ายถิ่นฐานสำหรับประชากรที่ยากจนในพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยการพัฒนา เพื่อให้พวกเขาสามารถย้ายออก มีความมั่นคง และขจัดความยากจน

(5) นโยบายการบรรเทาความยากจนด้วยการศึกษา เริ่มจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และการลดภาระในโรงเรียนของครอบครัวที่ยากจน ดำเนินแผนปฏิบัติการและมาตรการต่าง ๆ เช่น แผนส่งเสริมการจ้างงาน เพื่อปรับปรุงคุณภาพและทักษะการจ้างงานที่ครอบคลุมอย่างต่อเนื่องของคนจน ค่อย ๆ ขจัดปัญหาความยากจนที่เกิดจากการศึกษา ปิดกั้นการถ่ายทอดความยากจนข้ามรุ่น

(6) นโยบายการบรรเทาความยากจนด้านสุขภาพ การบริการทางการแพทย์และสุขภาพ ความมั่นคงทางการแพทย์ การป้องกันและควบคุมโรค และสาธารณสุข ฯลฯ ได้เปิดตัว “ชุมชนทางการแพทย์ที่ใกล้ชิดระดับอำเภอ” เพื่อปฏิรูปการแพทย์ที่ครอบคลุมระดับอำเภออย่างลึกซึ้ง ดำเนินการช่วยเหลือโรงพยาบาลระดับมณฑลแบบคู่ขนาน และสนับสนุนการส่งเสริม “อินเทอร์เน็ต + สุขภาพทางการแพทย์” ฯลฯ เร่งความเท่าเทียมกันของบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน และบรรเทาปัญหาการกลับคืนสู่ความยากจนอันเนื่องมาจากการเจ็บป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(7) นโยบายการบรรเทาความยากจนเพื่อการคุ้มครองระบบนิเวศน์ ดำเนินการปรับปรุงโครงการบรรเทาความยากจนในระบบนิเวศที่สำคัญ 11 โครงการ และกลไกการชดเชยการปกป้องระบบนิเวศ 4 โครงการ เพื่อให้คนยากจนสามารถขจัดความยากจนผ่านการมีส่วนร่วมในการคุ้มครองระบบนิเวศ

(8) นโยบายการบรรเทาความยากจนด้วยหลักประกันสังคม ในแง่ของความช่วยเหลือทางสังคม หลักประกันวัยชราขั้นพื้นฐาน คนชนบทสามประเภท (ผู้สูงอายุ เด็ก หญิงสาวที่โดดเดี่ยว) ที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และผู้พิการ ฯลฯ ได้มีการนำมาตรการประกันสังคมมาใช้ และโดยการสร้างเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม การบรรเทาความยากจนของกลุ่มที่มีปัญหาพิเศษและเปราะบาง

(9) นโยบายการบรรเทาความยากจนทางสังคม การนำเสนอมาตรการและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องโดยความร่วมมือระหว่างตะวันออกและตะวันตก ความช่วยเหลือเฉพาะจุด ความช่วยเหลือผ่านองค์กร ความช่วยเหลือทางทหาร องค์กรทางสังคม อาสาสมัคร และการแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างประเทศ



Introduction to the Experience of the World Bank's Guangxi Poverty Reduction Project 世行广西扶贫项目经验介绍

ศาสตราจารย์หลู่ หลิงลี่

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกว๋างซี

吕玲丽教授 (Prof. Lu Lingli)

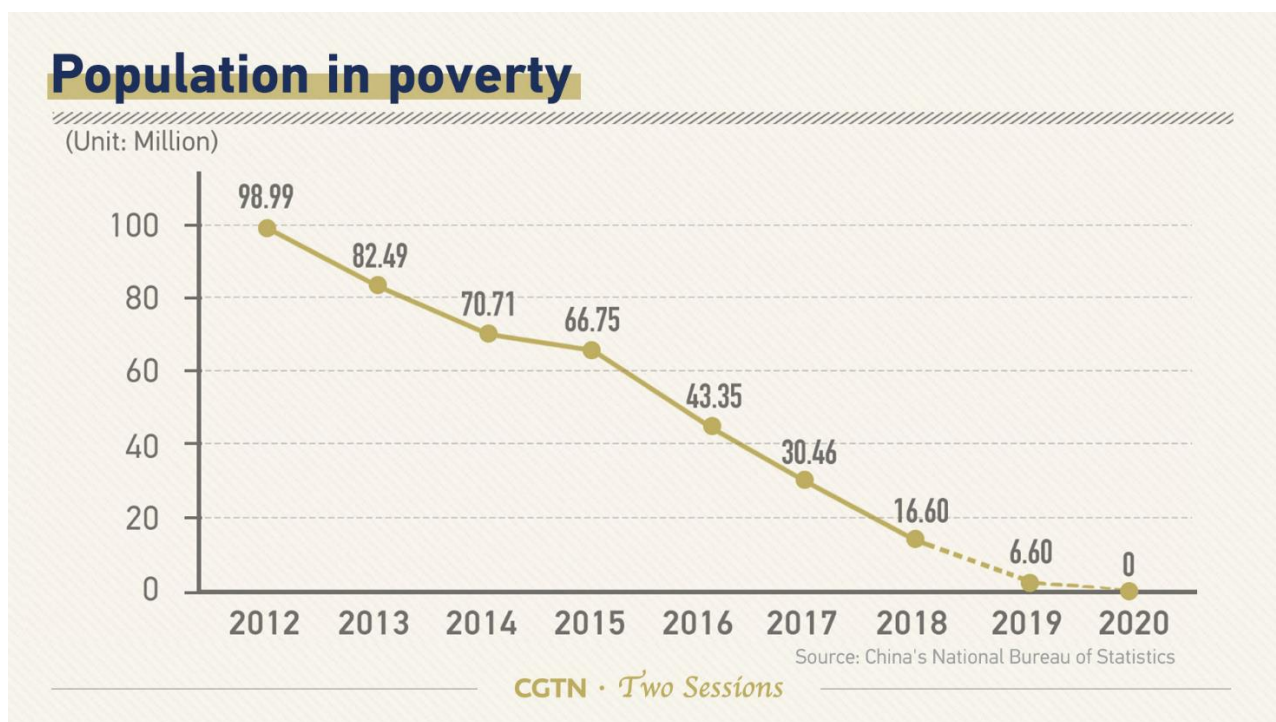
广西大学商学院农业经济管理系

ประสบการณ์ของโครงการบรรเทาความยากจนในพื้นที่กว้างซีจ้วง ของธนาคารโลก

หัวข้อ

1. ความสำเร็จในการบรรเทาความยากจนของจีน
2. โครงการบรรเทาความยากจนของธนาคารโลกในกว้างซีในช่วงระยะเวลาการขจัดความยากจน
 - 2.1 โครงการเงินกู้ธนาคารโลก พื้นที่ยากจนกว้างซี โครงการนำร่องบรรเทาความยากจนในชนบท
 - 2.2 โครงการสาธิตการบรรเทาความยากจนกว้างซีที่เน้นผลลัพธ์ของธนาคารโลก
3. ประสบการณ์โครงการบรรเทาความยากจนกว้างซีของธนาคารโลก
 - 3.1 โครงการของธนาคารโลกในจีนได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากรัฐบาล
 - 3.2 สนับสนุนการเติบโตของวิสาหกิจชั้นนำและสหกรณ์เกษตรกรจำนวนมาก

1. ความสำเร็จในการบรรเทาความยากจนของจีน



ภาพจำนวนคนยากจนในจีนระหว่างปี ค.ศ. 2012-2020 (CGTN)

- อำเภอที่ยากจนระดับชาติทั้งหมด 832 แห่ง ถูกถอดออกจากบัญชีพื้นที่ที่ยากจน
- ชาวจีนชนบทที่ยากจนทั้งหมด 98.99 ล้านคน หลุดพ้นจากความยากจน
- รายได้ต่อหัวของคนจนเพิ่มขึ้นเป็นกว่า 10,740 หยวน เดิมรายได้ต่อหัวน้อยกว่า 3,500 หยวน
- กองทุนบรรเทาความยากจนแบบพิเศษโดยรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น มีมูลค่าเกือบ 1.7 ล้านล้านหยวน
- มีการย้ายถิ่นฐานของประชากรกว่า 9.6 ล้านคน เพื่อบรรเทาความยากจน
- มีการปรับปรุงโรงเรียนจำนวน 108,000 แห่ง ที่มีการศึกษาภาคบังคับที่อ่อนแอในพื้นที่ที่ยากจน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในพื้นที่ที่ยากจนขนาดเล็กและขนาดกลาง
- อัตราส่วนการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยในสำหรับคนจนเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 80%
- ยอดขายผลิตภัณฑ์บรรเทาความยากจนมีมูลค่ากว่า 3 แสนล้านหยวน
- มีการคัดเลือกและส่งผู้ปฏิบัติงานประจำหมู่บ้านมากกว่า 3 ล้านคน
- จีนมีส่วนร่วมในการลดความยากจนของโลก มากกว่า 70%

2. โครงการบรรเทาความยากจนของธนาคารโลกในกว่างซี ในช่วงระยะเวลาการจัดความยากจน

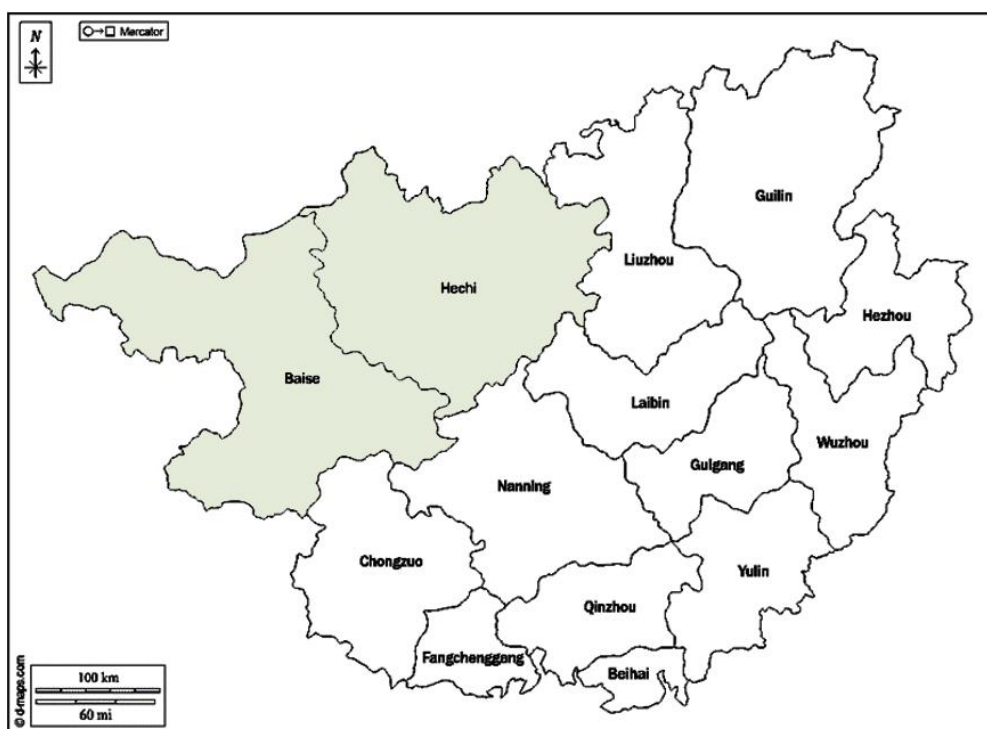
2.1 โครงการเงินกู้ธนาคารโลก
พื้นที่ยากจนกว่างซี โครงการนำร่อง
บรรเทาความยากจนในชนบท

2.2 โครงการสาธิตการบรรเทาความ
ยากจนกว่างซีที่เน้นผลลัพธ์ของ
ธนาคารโลก

2.1 โครงการเงินกู้ธนาคารโลก พื้นที่ยากจนกว่างซี โครงการนำร่องบรรเทาความยากจนในชนบท (世行贷款项目广西贫困片区农村扶贫试点项目)

2.1.1 พื้นที่โครงการ

พื้นที่ดำเนินการโครงการ มีจำนวน 2 พื้นที่ในเมืองที่ยากจนที่สุดในกว่างซี คือ ไป๋เซ่อ (Baise) และ เหอฉี (Hechi) ซึ่งประกอบด้วย 10 อำเภอปกครองตนเอง ได้แก่ เทียนตง เทียนหลิน เล่อเย่ ตงหลัน บามา เฟิงชาน ต้าหัว ตูอัน ผิงกั๋ว และอี้โจว มีลักษณะของพื้นที่ที่มีความยากจนแพร่หลาย ขาดแคลนทรัพยากร ขาดแคลนทรัพยากรน้ำ พื้นที่เพาะปลูกน้อย ระดับการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีล้าหลัง และมีสัดส่วนของประชากรชนกลุ่มน้อยที่สูง



ภาพพื้นที่เมืองไป๋เซ่อ (Baise) และเมืองเหอฉี (Hechi) ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

2.1.2 เป้าหมายการพัฒนาโครงการ

เพื่อสร้างโอกาสสำหรับเกษตรกรในพื้นที่ยากจน โดยเพิ่มรายได้ผ่านการสร้างองค์กรที่เป็นนวัตกรรมนำร่อง ซึ่งมีตัวชี้วัดการประเมินอยู่ 2 ข้อ ได้แก่

1) จำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมเพิ่มเติมที่สนับสนุนโดยโครงการ (แยกตามเพศ) โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เน้นถึงสัดส่วนของผู้หญิงที่ได้รับประโยชน์

2) จำนวนสหกรณ์ที่ทำกำไรได้จากโครงการ (กำไร 40%) ในช่วงเวลาของการยอมรับ (acceptance) โครงการ จะต้องมีการกำไรถึง 40%

2.1.3 การลงทุนในโครงการ

การลงทุนในโครงการมีมูลค่ารวม 182 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเงินกู้จากธนาคารโลกมีมูลค่า 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และกองทุนจับคู่ภายในประเทศของจีนมีมูลค่า 82 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งจะดำเนินการภายใน 5 ปี (มิถุนายน 2017- ธันวาคม 2022)

2.1.4 รายละเอียดโครงการ

1) ยกระดับห่วงโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมที่เน้นความยากจน

(1) กองทุนพัฒนาสหกรณ์ (Cooperative Development Fund: CDF) สร้างสหกรณ์เกษตรกร 10 แห่งในแต่ละเขตโครงการ แต่ละสหกรณ์ได้รับการสนับสนุนประมาณ 3 ล้านหยวน

(2) กองทุนสนับสนุนเพื่อการแข่งขันระดับองค์กร (Competitive Grant: CG) องค์กรสามารถได้รับ 20%-30% ของเงินลงทุนทั้งหมด และจำเป็นต้องระดมทุนอีก 70-80% ของเงินทุนของตนเอง

2) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

(1) โครงการโครงสร้างพื้นฐานในชนบท เช่น โครงการปรับปรุงถนน โครงการชลประทานขนาดเล็ก เพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม

(2) บริการสาธารณะ เช่น การฝึกอบรมเกษตรกร

3) เพิ่มการลงทุนในพื้นที่ยากจน

(1) ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การให้บริการพัฒนาสหกรณ์ ตัวอย่างเช่น จัดให้มีการจดทะเบียนสหกรณ์ การบริหารจัดการสหกรณ์ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์ และการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผลิตภัณฑ์สหกรณ์ของสหกรณ์

(2) การบริหารจัดการความเสี่ยง เมื่อมีความเสี่ยงในโครงการ สามารถใช้กองทุนบริหารความเสี่ยงเพื่อดำเนินการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้

4) การจัดการโครงการ การติดตาม และการเรียนรู้

2.2 โครงการสาธิตการบรรเทาความยากจนกว้างขวางที่เน้นผลลัพธ์ของธนาคารโลก (世界银行结果导向型贷款广西扶贫示范项目)

2.2.1 พื้นที่โครงการ

พื้นที่ดำเนินการโครงการ คือ 11 เมืองระดับจังหวัด และ 28 อำเภอ โดยมีหน้าที่ในการบรรเทาความยากจนอย่างหนักและเป็นรากฐานที่ดีสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรที่มีลักษณะเฉพาะ

2.2.2 การลงทุนในโครงการ

ยื่นขอสินเชื่อธนาคารโลกมูลค่า 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 2.6 ล้านล้านบาท เพื่อดำเนินการภายใน 3 ปี (ค.ศ. 2018-2020)

2.2.3 เป้าหมายของโครงการ

1) **เป้าหมายโดยรวม** อำเภอที่ได้รับการคัดเลือก จะใช้แบบจำลองการบรรเทาความยากจนในอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกร ซึ่งช่วยให้กว้างขวางขึ้นบรรลุเป้าหมายโดยรวมในการปลดคนยากจน 4.52 ล้านคน 5,000 หมู่บ้านยากจน และ 54 อำเภอยากจนออกจากความยากจนภายในปี ค.ศ. 2020

2) เป้าหมายเฉพาะ

- (1) ส่งเสริมโครงการบรรเทาความยากจนของอุตสาหกรรมในพื้นที่ยากจน
- (2) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในชนบท เช่น โครงการปรับปรุงถนน โครงการน้ำดื่มปลอดภัย และโครงการชลประทานขนาดเล็ก
- (3) สนับสนุนผู้ดำเนินการบรรเทาความยากจนในอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของตน เช่น การฝึกอบรมด้านเทคนิคและความสามารถ

2.2.4 ขอบเขตโครงการ

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมบรรเทาความยากจนในพื้นที่ยากจน
- 2) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในชนบท
- 3) ปรับปรุงการศึกษาในชนบทเพื่อการบรรเทาความยากจน
- 4) สร้างขีดความสามารถในการก่อสร้าง ติดตาม และประเมินผลของโครงการ

3. ประสบการณ์โครงการบรรเทาความยากจนกว้างขวางของธนาคารโลก

3.1 โครงการของธนาคารโลกในจีนได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากรัฐบาล

ในแต่ละอำเภอได้จัดตั้งสำนักงานธนาคารโลกขึ้น เพื่อรับผิดชอบการดำเนินโครงการของธนาคารโลก ถือเป็นประสบการณ์ที่สำคัญมากในการได้รับแรงสนับสนุนและความร่วมมือในการดำเนินโครงการจากภาครัฐ

3.2 สนับสนุนการเติบโตของวิสาหกิจชั้นนำและสหกรณ์เกษตรกรจำนวนมาก

ห่วงโซ่มูลค่า (value chain) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการช่วยแก้ไขความยากจน ในช่วงระยะเวลาการบรรเทาความยากจน ควรช่วยห่วงโซ่มูลค่า (value chain) ทั้งหมด ไม่เพียงช่วยเหลือแค่ครัวเรือนที่ยากจนเท่านั้น ธนาคารโลกได้สนับสนุนวิสาหกิจชั้นนำ 100 แห่ง และสหกรณ์การเกษตร 100 แห่ง ซึ่งมีสหกรณ์การเกษตรบางแห่งเติบโตและได้รับเงินปันผลจากกำไรที่ทำได้ และพวกเขาสามารถแบ่งเงินปันผลให้กับเกษตรกรได้ ซึ่งเป็นกลไกสร้างผลประโยชน์ระยะยาวในการขับเคลื่อนเกษตรกร

3.3 เกษตรกรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในโครงการและเพิ่มรายได้

ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการอย่างแข็งขันเพื่อสร้างรายได้ อาทิเช่น โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในชนบท เช่น โครงการปรับปรุงถนน โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการเหล่านี้ดำเนินการในช่วงเทศกาลตรุษจีน ดังนั้นเกษตรกรจึงจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในโครงการ เพื่อเพิ่มรายได้ และส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการสหกรณ์การเกษตร

3.4 พัฒนาศักยภาพรัฐบาลท้องถิ่นและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

จัดการฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและเกษตรกรที่ดำเนินโครงการของธนาคารโลก และปรับปรุงความสามารถอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น การฝึกอบรมการจัดการธุรกิจ การฝึกอบรมทางการเงิน การฝึกอบรมการจัดซื้อ และการฝึกอบรมด้านเทคนิค



แนะนำประสบการณ์โครงการความร่วมมือ ในการแก้ปัญหาคความยากจนจีน-ลาว 中老减贫示范合作项目经验介绍

นางสาวดัง เทวินป้อ

รองผู้อำนวยการฝ่ายการแลกเปลี่ยนและการฝึกอบรม ศูนย์พัฒนาโครงการลงทุนจาก
ต่างประเทศ ด้านการพัฒนาชนบทกว่างซี กรมพัฒนาชนบท เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

汤闻博女士 (Ms. Tang Wenbo)

自治区乡村振兴局交流培训处副处长

แนะนำประสบการณ์โครงการความร่วมมือในการแก้ปัญหาคความ ยากจนจีน-ลาว

หัวข้อ

1. สำรวจปัญหาคความยากจนในประเทศลาว พร้อมระบุเป้าหมายกลุ่มคนที่จะช่วยเหลือ
และสนับสนุน
2. โประสานความร่วมมือและสร้างทีมงานที่มีคุณภาพในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคความ
ยากจนในระดับพื้นที่
3. การปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้เกิดการ
พัฒนาที่ยั่งยืน



วันพฤหัสบดี กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2021 นายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีจีน กล่าวยกย่องความสำเร็จของประเทศจีนที่สามารถจัดความยากจนขึ้นสูงสุด เป็นปาฏิหาริย์ที่จะ “ถูกจารึกในประวัติศาสตร์” ในการประชุมใหญ่เพื่อเชิดชูความสำเร็จด้านการบรรเทาความยากจนและมอบรางวัลต้นแบบการต่อสู้กับความยากจนของจีน ณ มหาศาลาประชาชน กรุงปักกิ่ง เมืองหลวงของจีน นายสี จิ้นผิง ประกาศ “ชัยชนะโดยสมบูรณ์” ในการต่อสู้กับความยากจน ซึ่งเกิดจากความพยายามร่วมกันของทุกกลุ่มชาติพันธุ์ พร้อมเน้นย้ำว่าการขจัดความยากจนในชนบทเป็นส่วนสำคัญของการบรรลุเป้าหมายสร้างสังคมมั่งคั่งระดับปานกลางในทุกด้าน โดยจีนได้สร้าง “ตัวอย่างฉบับจีน” ในการลดความยากจนและสร้างคุณูปการยิ่งใหญ่ในการบรรเทาความยากจนระดับโลก



ในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา จีนได้ช่วยเหลือชาวชนบทที่อยู่ใต้เส้นแบ่งความยากจนหลุดพ้นจากความยากจนถึง 98.99 ล้านคน โดยมีหมู่บ้าน 128,000 แห่ง และอำเภอ 832 แห่ง ถูกปลดออกจากบัญชีพื้นที่ยากไร้ตั้งแต่ปลายปี 2012 ทั้งนี้ จีนได้บรรลุเป้าหมายจัดความยากจนเร็วกว่าที่กำหนดไว้ใน "วาระการพัฒนายั่งยืน 2030 แห่งสหประชาชาติ" (United Nations 2030 Agenda for Sustainable Development) ถึง 10 ปี

เขตปกครองตนเองกว่างซี-จ้วง เป็นหนึ่งในพื้นที่หลักในการบรรเทาความยากจนของจีน โดยได้ร่วมดำเนินการตามแนวทางแก้ไขของ “การร่วมกันสร้างชุมชนที่มีอนาคตร่วมกันสำหรับมนุษยชาติ โดยปราศจากความยากจนและการพัฒนาร่วมกัน” ของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ในการขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ เพื่อเอาชนะความยากจนตามกำหนด มีการดำเนินการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือในด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแข็งขัน และใช้ประสบการณ์จริงในการแก้ไขปัญหาความยากจนตามนโยบายก้าวออกไปของจีน “走出去” เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยได้ริเริ่มโครงการความร่วมมือในการแก้ปัญหาความยากจนจีน-ลาว ซึ่ง

จัดขึ้นที่เวียงจันทน์ ประเทศลาว เพื่อดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหาคความยากจนในพื้นที่ของหมู่บ้านบันชูโอและหมู่บ้านเชียงหลง ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่อย่างครอบคลุม



ลาว เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ตั้งอยู่บนใจกลางของคาบสมุทรอินโดจีน มีพรมแดนติดกับจีน ทางทิศเหนือ ติดกับพม่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดกับเวียดนามทางทิศตะวันออก ติดกับกัมพูชาทางทิศใต้ และติดกับไทยทางทิศตะวันตก มีประชากรประมาณ 7.27 ล้านคน (ตามสถิติของปี ค.ศ. 2020) ลาว เป็นหนึ่งในประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดในโลก และเป็นประเทศที่เน้นทางด้านเกษตรกรรม โดยมีรากฐานของอุตสาหกรรมและการบริการที่ค่อนข้างอ่อนแอ

โดยสภาพของหมู่บ้านที่ยากจน มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการสาธารณะที่ล้าหลัง การจัดระเบียบทางการเกษตรและการพาณิชย์อยู่ในระดับต่ำ ไม่ว่าจะเป็นการพึ่งพาตนเอง ผลผลิตทางการเกษตร และปัญหาเรื่องการขาดแคลนที่ดินของเกษตรกรและผู้ยากจน มีรายได้หรือระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน และอยู่ในภาวะยากลำบากและยากต่อการพัฒนา โครงการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความยากจนจีน-ลาว มีแนวทางการแก้ไขปัญาและปฏิบัติ ดังนี้

**1. สำรวจปัญหาคความยากจนในประเทศลาว
พร้อมระบุเป้าหมายกลุ่มคนที่ช่วยเหลือและสนับสนุน**

**2. ผลานความร่วมมือและสร้างทีมงานที่มีคุณภาพ
ในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคความยากจนในระดับพื้นที่**

**3. การปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย
เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน**

1. สำรวจปัญหาความยากจนในประเทศลาว พร้อมระบุเป้าหมายกลุ่มคนที่ช่วยเหลือและสนับสนุน



จากประสบการณ์การทำงานในการระบุกลุ่มเป้าหมายครัวเรือนที่ยากจนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงที่ได้ดำเนินการอย่างแม่นยำ ถูกนำมาใช้เป็นแบบมาตรฐานในการประเมินสถานการณ์ความยากจนของประเทศลาว โดยจัดทำแบบสอบถามกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่โครงการที่อยู่ในประเทศลาว แบ่งเป็น 14 หมวดย่อยและ 23 ตัวชี้วัดที่ครอบคลุม เช่น สภาพที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องจักรกลการเกษตร ที่ดินต่อหัว การศึกษาของเด็ก แรงงานในครอบครัว และสถานะสุขภาพ ฯลฯ มาเป็นเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินมาตรฐานความยากจนสำหรับการจัดทำรายงานสถานการณ์ความยากจน

เริ่มต้นโดยการให้คำแนะนำกับคณะทำงานทุกระดับในลาว เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ครัวเรือน การจัดทำไฟล์ข้อมูลความยากจนของเกษตรกร การจำแนกสถานะความยากจนของเกษตรกรทั้งหมด การระบุกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนและครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำและปานกลางในหมู่บ้าน และให้การสนับสนุนต่าง ๆ เช่น นโยบายและกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาความยากจนและการช่วยเหลือคนจน เป็นต้น

มีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชุมชนและสหกรณ์การเกษตร ระบุสัดส่วน “คนจนเป้าหมาย” หรือกลุ่มคนจนที่ได้จากข้อมูลในการสำรวจ พร้อมแนะนำครัวเรือนที่ยากจนและเกษตรกรที่มีรายได้น้อยและปานกลางให้เข้าร่วมในโครงการและกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ เพื่อส่งเสริมรายได้ในครัวเรือน

2. ประสานความร่วมมือและสร้างทีมงานที่มีคุณภาพในการปฏิบัติการแก้ไขปัญห ความยากจนในระดับพื้นที่

เลือกใช้รูปแบบของการประสานความร่วมมือจีน-ลาว ตามสถานการณ์จริงของประเทศไทย ภายใต้การนำของรัฐบาล เสริมสร้างโครงสร้างและองค์การบริหารการพัฒนาชนบท 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชาติ(ประเทศไทย) ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับหมู่บ้าน

การสนับสนุนด้านข้อมูล เช่น การจัดการชุมชน การจัดด้านการจัดซื้อจัดจ้าง การจัดการการเงิน การติดตามและประเมินผลโดยบุคคลที่สาม การจัดทำระบบและเครื่องมือการจัดการต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์จริงในประเทศไทย และให้คำแนะนำสำหรับคณะกรรมการในโครงการทุกระดับในลาว เพื่อดำเนินการตามโครงการในลักษณะที่เป็นมาตรฐาน

มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวจีนในสาขาที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานลาวที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการฝึกอบรมแก่บุคลากรในโครงการทุกระดับ จำนวน 7 ครั้ง เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรในโครงการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ และเรียนรู้จากประสบการณ์ เพื่อสามารถพัฒนาโครงการอย่างตรงตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ มีผู้เข้าร่วมประมาณ 248 คนต่อครั้ง

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 คณะทำงานในโครงการผั่งลาวได้เดินทางไปเยี่ยมชมเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ทุกปี เพื่อศึกษาประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาความยากจน กว่างซีเป็นเวทีที่ส่งเสริมให้คณะทำงานได้เรียนรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ มีคณะทำงานจากลาวทั้งหมด 62 คนเดินทางมายังประเทศจีน เพื่อรับการฝึกอบรม ประกอบด้วยผู้นำระดับสูง ได้แก่ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ของลาว และผู้นำและผู้จัดการโครงการในระดับหมู่บ้าน อำเภอและจังหวัด (เมือง) และผู้แทนจากครัวเรือนที่ยากจน

ด้วยการทุ่มเทของคณะทำงานบรรเทาความยากจนจากระดับสูงถึงระดับท้องถิ่นในลาวที่ได้ดำเนินการผลักดันให้คนจนมีงานและมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อการพัฒนาการบรรเทาความยากจนของประเทศไทย และส่งผลให้สภาพแวดล้อมของชุมชนโดยรวมดีขึ้น

3. การปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน



3.1 เสริมสร้างการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการ สาธารณะ และปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของหมู่บ้านในโครงการ

ให้การสนับสนุนหมู่บ้านในโครงการในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคทั้ง 17 รายการ ประกอบด้วย การสร้างถนนยางมะตอย น้ำดื่ม สะพาน ศูนย์กิจกรรม หน่วยบริการสุขภาพ ไฟถนนพลังงานแสงอาทิตย์ หอพักโรงเรียน สนามกีฬา ห้องสุขา และอุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งสามารถแก้ปัญหาในการเดินทางที่ยากลำบาก การเข้าถึงน้ำใช้ให้กับประชาชนจำนวนทั้งสิ้น 2,891 คน จาก 624 ครัวเรือนของหมู่บ้านในโครงการ และเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนด้านบุคลากรและข้อมูล และดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาอย่างครอบคลุมในด้านการบริการสาธารณะในชุมชน ได้แก่ การศึกษา การรักษาพยาบาล วัฒนธรรม และการกีฬา เป็นต้น

3.2 เสริมสร้างอุตสาหกรรมทางการเกษตรและเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาอย่าง ยั่งยืนของหมู่บ้านในโครงการ

เสริมสร้างข้อได้เปรียบของทรัพยากรในท้องถิ่น สร้างโอกาสทางการตลาดและความต้องการของเกษตรกรต่อการได้รับการพัฒนาการเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเฉพาะตามสภาพท้องถิ่น โดยจัดตั้งกองทุนพัฒนาอาชีพ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชน ก่อให้เกิดรายได้ และแก้ปัญหาการว่างงานของประชาชน ด้วยการเชิญผู้เชี่ยวชาญชาวจีนและลาวมาร่วมดำเนินการแนะนำและบริการฝึกอบรมทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร โดยดำเนินการจัดอบรม 35 ครั้ง ซึ่งมีผู้เข้าร่วมอบรมจำนวน 826 คนต่อครั้ง เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดิน การขาดแคลนเงินทุน และการขาดแคลนเทคโนโลยีในการพัฒนาการเกษตร เป็นต้น

มีการสนับสนุนด้านการเกษตรให้แก่ 176 ครัวเรือน ได้แก่ การเลี้ยงโค 160 ตัว การเลี้ยงไก่ 4,800 ตัว การปลูกผัก 1,800 ตารางเมตรในโรงเรือนพลาสติกและการปลูกผักกลางแจ้ง 10 ไร่ การทอผ้า และสร้างเขตสาธิตการท่องเที่ยวในชนบท ซึ่งโครงการดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาคความยากจนได้อย่างชัดเจนและทำให้เกษตรกรและสมาชิกครัวเรือนที่มีรายได้น้อยมีอาชีพเสริมและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

ในการดำเนินการบรรเทาความยากจนแบบมีส่วนร่วมตลอดทั้งโครงการ ได้แนะนำหมู่บ้านในโครงการให้จัดตั้งโครงสร้างและองค์การบริหารการพัฒนาชนบท 4 ระดับ ระดมมวลชนทุกฝ่ายให้มีบทบาทที่สำคัญและมีส่วนร่วมในโครงการ เพื่อร่วมกันออกแบบ ดำเนินการ กำกับดูแล จัดการติดตามผล และกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 เสริมสร้างศักยภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาตนเอง ของหมู่บ้านในโครงการ

จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน “หมู่บ้านมิตรภาพ” อย่างสร้างสรรค์ จัดระเบียบหมู่บ้านเชิงหลงของลาวจับคู่กับหมู่บ้านต้าโจ๋ เมืองกุ้ยหลิน ของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง เพื่อดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเยี่ยมชมซึ่งกันและกัน มีพื้นที่สาธิตและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินการลดความยากจน และสานสัมพันธ์ในการมีวิสัยทัศน์ของอนาคตร่วมกันระหว่างจีน-ลาว

ประสิทธิผลของโครงการ

- เห็นความสำคัญในการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของประชาชนในประเทศ รวมถึงการพัฒนาคนและส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ของครัวเรือนที่ยากจน
- ปรับปรุงคุณภาพชีวิตชาวบ้าน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข
- เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาตนเองและการจัดการตนเองของหมู่บ้านในโครงการ
- หมู่บ้านในโครงการถูกปลดออกจากบัญชีพื้นที่ยากไร้และเป็นไปตามเงื่อนไขและเป้าหมายของพัฒนาหมู่บ้าน

ข่าวและกิจกรรมที่ส่งเสริม

“เรียนรู้จากปรัชญาจีนที่ว่า ‘สอนวิธีตกปลา แทนที่จะให้แค่ปลาแก่ผู้คน’ ได้พัฒนาทักษะการผลิตและสร้างผลประโยชน์แก่ชาวบ้านในระยะยาว จีนไม่เพียงให้การสนับสนุนทางการเงินเท่านั้น แต่ยังให้การสนับสนุนในแง่ของประสบการณ์ ความคิด ความสามารถและการฝึกอบรมด้านเทคนิค ฯลฯ เรารู้สึกขอบคุณเป็นอย่างมากสำหรับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากฝ่ายจีน”

“ความร่วมมือภาคปฏิบัติจีน - ลาว จิตวิญญาณแห่งการให้และการแบ่งปัน”

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ประธานาธิบดีลาว

“โครงการสาธิตการลดความยากจนของจีน - ช่วยเหลือลาว ที่ดำเนินการร่วมกันระหว่างรัฐบาลจีน-ลาว นำไปสู่แนวทางการยกระดับและสร้างรูปแบบใหม่ของการลดความยากจนในลาว โครงการช่วยเหลือทางเทคโนโลยีในความร่วมมือสาธิตด้านการลดความยากจนของจีน เป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”

“ความสำเร็จที่โดดเด่นในความร่วมมือแก้ไขปัญหาความยากจนระหว่างจีนและลาว”

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ของลาว

เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2020 นายสี จิ้นผิง เลขาธิการใหญ่คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน ประธานาธิบดีจีน กับพันเอก บุนยัง วอละจิต อดีตเลขาธิการใหญ่คณะบริหารงานศูนย์กลางพรรคประชาชนปฏิวัติลาว ได้พบหารือกันผ่านระบบทางไกล นายสี จิ้นผิง กล่าวว่า ทั้งจีนและลาวได้ส่งเสริมการสร้างชุมชนที่มีอนาคตร่วมกัน เพื่อเปิดศักราชใหม่แห่งความสัมพันธ์จีน-ลาว จีนได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาความยากจนและเน้นย้ำถึงการส่งเสริมความร่วมมือความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความยากจนจีน-ลาว เป็นประเด็นที่ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญ

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 2022 นายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีจีนเป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม BRICS Business Forum ในกรุงปักกิ่ง และการประชุมผู้นำกลุ่ม BRICS ครั้งที่ 14 การประชุมระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาของโลก กรอบความร่วมมือ BRICS Plus ได้กล่าวสุนทรพจน์ที่สำคัญด้านการส่งเสริมความร่วมมือความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความยากจน ดังนี้

- จีนจะทำงานร่วมกับทุกฝ่ายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในด้านสำคัญ ระดมทรัพยากรการพัฒนา กระชับความร่วมมือระดับโลกในการลดความยากจนและการบรรเทาความยากจน
- จีนจะเป็นตัวอย่างการใช้ภูมิปัญญาและเป็นแนวทางแก่การลดความยากจนของโลก



บทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาความยากจน 论旅游文化及服务对扶贫的作用

ศาสตราจารย์หลิง ฉางหรง

ภาควิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงวี่

凌常荣教授 (Prof. Ling Changrong)

广西大学工商管理学院旅游管理系

บทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการต่าง ๆ ในการ แก้ไขปัญหาความยากจน

หัวข้อ

1. การดำเนินการในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ
เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
2. บทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาความ
ยากจนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
3. การแก้ไขปัญหาความยากจนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเขต
ปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

1. การดำเนินการในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

1.1 การวางแผนและการดำเนินการจัดการด้านสวัสดิการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 ถึง ค.ศ. 2019 เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงได้จัดตั้งหน่วยงานแก้ไขปัญหาความยากจน เพื่อวางแผนและออกแบบการท่องเที่ยวภายในและภายนอกเขต โดยดำเนินการด้านสวัสดิการสาธารณะและวางแผนการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของหมู่บ้านที่ยากจนอย่างต่อเนื่อง

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ถึงปี ค.ศ. 2018 เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงได้จัดตั้งหน่วยงานแก้ไขปัญหาความยากจนมากกว่า 50 แห่ง เพื่อรวบรวมและปรับปรุงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในหมู่บ้านที่ยากจนด้านการท่องเที่ยวมากกว่า 300 หมู่บ้าน



1.2 การพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.2.1 สร้างแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2014 คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมส่งเสริมความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนด้านอีคอมเมิร์ซ เพื่อการท่องเที่ยวประจำปีของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ยากจน

1.2.2 สร้างแบรนด์ของผลิตภัณฑ์เพื่อการบรรเทาความยากจน โดยผ่านการท่องเที่ยวในชนบท ดำเนินการประชุมส่งเสริมการบรรเทาความยากจนด้านการท่องเที่ยวอีคอมเมิร์ซในชนบท และสร้างแบรนด์ของผลิตภัณฑ์ผ่านการประยุกต์ใช้อีคอมเมิร์ซเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนในการพัฒนาที่มีลักษณะที่ครอบคลุมและหลากหลาย โดยกำหนดรูปแบบและบทบาทการขับเคลื่อนของการท่องเที่ยวในรูปแบบ “การท่องเที่ยว + อีคอมเมิร์ซ + การบรรเทาความยากจน” ในหลาย ๆ แพลตฟอร์มและมีข้อมูลที่รอบด้านสำหรับการส่งเสริมการบรรเทาความยากจน

1.2.3 ขยายการบริการในพื้นที่ที่ยากจนอย่างครอบคลุม ผ่านธุรกิจการท่องเที่ยวอัจฉริยะ (Smart Tourism) ในรูปแบบใหม่ของ “อินเทอร์เน็ต + การท่องเที่ยว” เพื่อให้อำเภอและหมู่บ้านที่ยากจนได้รับบริการที่ดีขึ้นและเร็วขึ้น



1.3 การดำเนินการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

ส่งเสริมให้รู้คุณค่าและสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมตามสภาพท้องถิ่นที่หลากหลาย เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการจัดความยากจนทางวัฒนธรรมในรูปแบบ “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม + การบรรเทาความยากจน” ตามแนวทาง

- 1) จัดตั้งหน่วยงานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อการบรรเทาความยากจนและการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการสรรหาและจ้างงานคนยากจน
- 2) เผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ด้วยการไลฟ์สดผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ
- 3) สร้างฐานจัดแสดงมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เพื่อจัดความยากจนและก้าวสู่ความร่ำรวย



1.4 การขยายผลของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บูรณาการการบรรเทาความยากจนกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาคการท่องเที่ยวและภาคการเงิน เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและช่วยให้ครัวเรือนที่ยากจนหลุดพ้นจากความยากจน ดังนี้

แนวทางที่ 1 การเข้าถึงบริการทางการเงินช่วยให้ครัวเรือนที่ยากจนมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการขยายตัวของธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในชนบท และสร้างสรรค์รูปแบบการบรรเทาความยากจน

แนวทางที่ 3 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการบรรเทาความยากจนด้านการท่องเที่ยว เพื่อแก้ปัญหการจ้างงานของครัวเรือนที่ยากจน

1.5 การพัฒนาสมรรถนะและทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัญหาที่พบในช่วงเริ่มต้นของการบรรเทาความยากจนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง มีทั้งหมด 4 ข้อ ได้แก่

- 1) ขาดความสามารถด้านการให้บริการทางด้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ยากจน
- 2) ขาดแหล่งฝึกอบรมเฉพาะด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 3) คนในพื้นที่ยากจนได้รับการศึกษาในระดับต่ำ เนื่องจากอยู่ห่างไกล
- 4) ยากที่จะดึงดูดผู้มีความรู้และทักษะและความสามารถเข้าร่วมงาน เนื่องจากพื้นที่ห่างไกลและอยู่ในพื้นที่ยากจน

หลังจากพบสาเหตุของปัญหาแล้ว จึงได้มุ่งแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำ ดังนี้
แนวทางที่ 1 รัฐบาลเป็นแกนนำในการกำหนดนโยบายและสนับสนุนให้ผู้มีความสามารถช่วยแก้ไขปัญหาความยากจนตามเป้าหมาย

แนวทางที่ 2 จัดฝึกอบรมผู้มีความสามารถด้านการท่องเที่ยวและฝึกฝนผู้มีความสามารถเชิงปฏิบัติและเชิงนวัตกรรม

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและระดมทรัพยากรและความร่วมมือและมุ่งเน้นไปที่อำเภอที่ยากจนของประเทศ



1.6 สร้างนวัตกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เน้นการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เป็นแนวทางสำคัญในการขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ และยังช่วยยกระดับห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว โดยมีแนวทางในการดำเนินการดังต่อไปนี้

แนวทางที่ 1 เสริมสร้างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน เพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

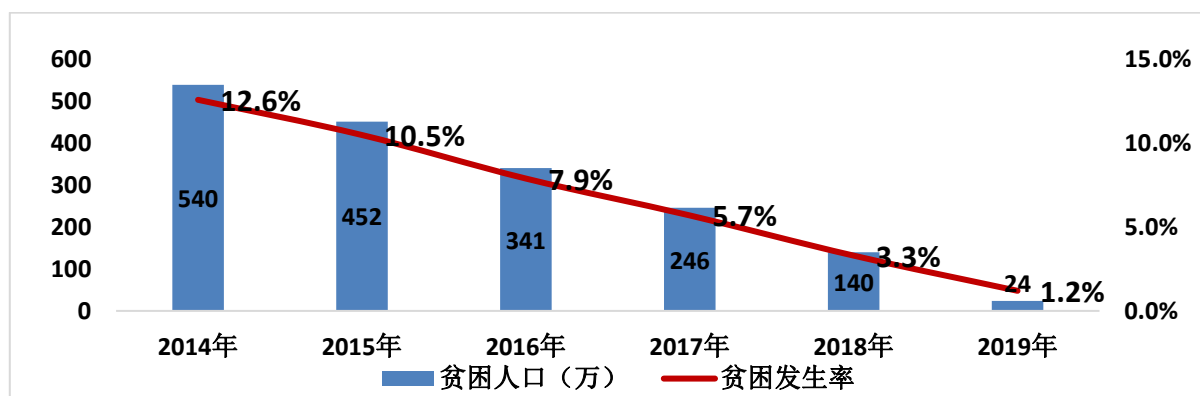
แนวทางที่ 2 พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากคลิปวิดีโอสั้นในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

แนวทางที่ 3 คิดค้นรูปแบบใหม่ ๆ ในแก้ปัญหาความยากจนด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2. บทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาความยากจนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

2.1 ผลประโยชน์และการขับเคลื่อนการจัดความยากจนด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงและมั่งคั่ง

ตารางรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำระหว่างปี ค.ศ. 2014 - 2019



(สีน้ำเงิน คือ คนจน (หลักหมื่น) สีแดง คือ อุบัติการณ์ความยากจน)

จากข้อมูล “สถิติประจำปีของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง” ในปี ค.ศ. 2019 จำนวนประชากรที่ยากจนในพื้นที่และอัตราอุบัติการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงทุกปี บ่งบอกถึงการแก้ไขปัญหาความยากจนของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงประสบผลสำเร็จอย่างน่าทึ่ง

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ได้ช่วยเหลือคนยากจนจำนวน 4.5 ล้านคน ให้หลุดพ้นจากความยากจน และหมู่บ้านจำนวน 4,719 แห่ง ของ 46 อำเภอ ได้รับการปลดออกจากความยากจนภายในปี ค.ศ. 2020 และการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมของครัวเรือนยากจนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 95.18



2.2 บทบาทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการแก้ไขปัญหาความยากจนในอำเภอและหมู่บ้าน

1) ดำเนินโครงการส่งเสริมความร่วมมือกับมณฑลกว่างตู่

ในปี ค.ศ. 2019 กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ได้จัดโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน 22 โครงการ ในเมืองเหอโจว เมืองกุ้ยกั๋ง และเมืองเหอฉือ ฯลฯ ได้เข้าร่วมในโครงการดังกล่าว ซึ่งทำความร่วมมือกับมณฑลกว่างตู่ เพื่อดำเนินกิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การก่อสร้างและการแบ่งปันทรัพยากร และช่วยให้อำเภอที่ยากจนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงสามารถจัดความยากจนได้สำเร็จ ช่วยให้ผู้คนในพื้นที่ยากจนสามารถก้าวไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้

2) สร้างแรงจูงใจในการแก้ปัญหาความยากจนจากภายนอกและภายใน

ในการสร้างแรงจูงใจในการแก้ปัญหาความยากจนจากภายนอกและภายใน กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวกว่างซี ได้ดำเนินการจัดหลักสูตรฝึกอบรมพิเศษเพื่อแก้ปัญหาความยากจนอย่างจริงจัง ด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ ความกระตือรือร้น และแรงผลักดันของผู้คนเพื่อขจัดความยากจนให้กลายเป็นคนร่ำรวยและเป็นผู้ประกอบการ โดยคัดเลือกหัวหน้าทีม 2 คน และเจ้าหน้าที่ 11 คน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับแนวทางในการบรรเทาความยากจน

3) เศรษฐกิจสีเขียวในบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืนและการขจัดความยากจน

กว่างซีได้ให้ความสำคัญในกระบวนการพัฒนาสีเขียวและส่งเสริมการพัฒนาสีเขียวระดับภูมิภาค จนได้รับการขนานนามเป็น “เมืองสีเขียวแห่งชาติจีน” มีการดำเนินการพัฒนาชนบทที่สวยงาม เสริมสร้างจุดชมวิวสีเขียวทั่วทั้งภูมิภาค จนกลายเป็นเมืองที่มี “ความสวยงาม มั่งคั่งและอุดมสมบูรณ์”

กว่างซีมีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาทางตอนใต้ของประเทศจีน ตั้งอยู่บริเวณที่เป็นชายขอบของอารยธรรมจีนเกือบทุกช่วงเวลาของประวัติศาสตร์จีน กว่างซีประกอบไปด้วยประชากรที่เป็นชนกลุ่มน้อยมากที่สุดของประเทศจีน และมีสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น ที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชมได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเพลงของชนกลุ่มน้อยเผ่าจ้วง การเดินร่ำของชนกลุ่มน้อยเผ่าเหยา เทศกาลของชนกลุ่มน้อยเผ่าเหมียว และอาคารบ้านเรือนของชนกลุ่มน้อยเผ่าต้ง เป็นต้น



2.3 สร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาแบรนด์ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อการบรรเทาความยากจน

ตาม “แผนพัฒนาฯ 5 ปี ฉบับที่ 13” ในการบรรเทาความยากจนของกว้างซี มุ่งเน้นการสร้างสรรค์และพัฒนาวัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบทอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบและกระบวนการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในฟาร์ม เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ บันทึกรัก การศึกษาหรือเพื่อความสนุกสนานกิจกรรมในฟาร์ม โรงบ่มไวน์ ปศุสัตว์ ฯลฯ ในพื้นที่ชนบทที่สวยงามและเกษตรกรรมเชิงนิเวศที่มีรากฐานยาวนาน และวิถีชีวิตสังคมชนบทเป็นแบรนด์ท่องเที่ยวในชนบท ซึ่งการบรรเทาความยากจน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกว้างซีได้พัฒนาแบรนด์การท่องเที่ยวในชนบทอย่างเข้มข้น เพื่อส่งเสริมงานแก้ไขปัญหาความยากจน

- เน้นคุณค่าของผลิตภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมงานแก้ไขปัญหาความยากจน : เน้นคุณค่าทางวัฒนธรรม เน้นคุณค่าทางเศรษฐกิจ เน้นคุณค่าแบรนด์
- สร้างตราสินค้าของอุตสาหกรรมบรรเทาความยากจน: ปลุกฝังตราสินค้า “หนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งผลิตภัณฑ์” อย่างเข้มข้น เพิ่มความมุ่งมั่นในการบรรเทาความยากจนในอุตสาหกรรม
- การสร้าง “แบรนด์” ที่มีอิทธิพลสำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: พัฒนาผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม พัฒนาโอกาสใหม่ ๆ เพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้ธุรกิจการท่องเที่ยว

3. การแก้ไขปัญหาความยากจนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

3.1 บทบาทการแก้ไขปัญหาความยากจนผ่านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม – กรณีศึกษาอำเภอฝูเป่ย์

ส่งเสริมการบรรเทาความยากจนและการก่อสร้างชนบท ปรับปรุงรูปแบบชนบท เพื่อให้สภาพแวดล้อมของหมู่บ้านที่น่าอยู่ยิ่งขึ้น ส่งเสริมโครงการสามผลิตภัณฑ์มาตรฐานและหนึ่งผลิตภัณฑ์ชั้นนำ และดำเนินการส่งเสริมการจ้างงานเพื่อการบรรเทาความยากจน ในปี ค.ศ. 2016 มีประชาชนจำนวน 6,017 คนใน 20 หมู่บ้านที่ยากจนในอำเภอฝูเป่ย์ได้รับการปลดออกจากบัญชีพื้นที่ที่ยากจน และส่งเสริมการบรรเทาความยากจนภาคอุตสาหกรรมจำนวน 29 แห่ง ครอบคลุมประชาชนจำนวนมากกว่า 15,000 คน หรือประมาณ 3,600 ครัวเรือนที่ยากจน และในปี ค.ศ. 2019 อำเภอฝูเป่ย์ได้รับรางวัลระดับ “ดีเยี่ยม” ในการประเมินที่ครอบคลุมและเป็น “หนึ่งในสี่แห่ง” ของผลการบรรเทาความยากจนของเขตปกครองตนเองที่ได้รับยกย่อง

➤ มาตรการหลัก :

1. เสริมสร้างความเป็นผู้นำของคณะทำงาน
2. ปรับปรุงระบบนิเวศ เสริมสร้าง อัตลักษณ์ชุมชน ให้มีเสน่ห์และอัตลักษณ์เฉพาะตัว
3. พัฒนาทำให้ชุมชนเป็นแหล่งที่มีความรู้ความสามารถและศักยภาพที่เพียงพอ
4. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงประเพณีและอารยธรรมวิถี เพื่อให้ชุมชนมีความน่าดึงดูดในทุกมิติ

➤ แนวทาง :

1. เสริมสร้างความเป็นผู้นำขององค์กรพรรคในชนบท แสดงบทบาทนำของสมาชิกพรรคและผู้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่
2. ส่งเสริมการปกครองตนเองระดับรากหญ้า และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผสมกลมกลืนไปกับวิถีชีวิต



3.2 ส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและการบูรณาการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว - หมู่บ้านเหยาเกา ของอำเภอปกครองตนเองหรงส่วย กลุ่มชาติพันธุ์เหมียว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงทางตอนใต้ของจีน

➤ ภาพรวมของกรณีศึกษา

ใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่สนับสนุนและพัฒนาของการท่องเที่ยวในชนบทหมู่บ้านยากจน ตลอดจนส่งเสริมและเผยแพร่ประเพณีและเทศกาลดีกลองของหมู่บ้านเหยาเกากลุ่มชาติพันธุ์เหมียว ซึ่งมีประวัติยาวนานกว่า 400 ปี ส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น จนทำให้หมู่บ้านดังกล่าวหลุดออกจากความยากจน

➤ มาตรการหลัก :

1. อนุรักษ์วัฒนธรรมงานเทศกาลดีกลองและพัฒนาแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. สัมผัสโครงการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เหมียวและพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของตนเอง
3. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรอบด้าน

➤ แนวทาง :

1. ใช้ทรัพยากรของตนเองอย่างเข้มข้นและพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. สร้างสรรค์รูปแบบการท่องเที่ยวและบริการใหม่ ๆ

3.3 การพัฒนาอารยธรรมระบบนิเวศ “น้ำใสและภูเขาเขียวชอุ่ม” - หมู่บ้านห่าวคุน อำเภอหลิงหยุน

➤ ภาพรวมของกรณีศึกษา :

หมู่บ้านห่าวคุนมีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่และทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อบรรเทาความยากจนในหมู่บ้านที่ยากจน เช่น ทะเลสาบห่าวคุน ด้วยการสร้างจุดชมวิว ที่มีการวางแผนและออกแบบ กระบวนการพัฒนาและก่อสร้างในแนวทางการพัฒนาอารยธรรมระบบนิเวศ “น้ำใสและภูเขาเขียวชอุ่ม” และแนวคิดเรื่อง “น้ำใสและภูเขาอันเขียวชอุ่มเป็นทรัพย์สินอันล้ำค่า” เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการก่อสร้างอารยธรรมนิเวศวิทยา ด้วยการปฏิบัติจริง ในปี ค.ศ. 2020 หมู่บ้านห่าวคุนได้หลุดพ้นจากความยากจน

➤ มาตรการหลัก :

1. มุ่งเน้นไปที่การใช้ประโยชน์จากพื้นที่และทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการบรรเทาความยากจน
2. มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิทัศน์วัฒนธรรมและบริเวณจุดชมวิวอย่างกลมกลืน บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจนและก้าวเข้าสู่ความเจริญรุ่งเรืองร่วมกันได้

3. มุ่งเน้นผลประโยชน์ร่วมกันและการอยู่ร่วมกัน และสร้างแนวทางใหม่ในการเพิ่มรายได้และเปลี่ยนคนอยากรวยให้เป็นคนรวย

➤ แนวทาง :

1. “น้ำใสและภูเขาอันเขียวชอุ่มเป็นทรัพย์สินอันล้ำค่า” และยึดมั่นในการพัฒนาพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน
2. การก่อสร้างเชิงนิเวศ + การพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อร่วมกันช่วยฟื้นฟูชนบท

3.4 บทบาทที่สำคัญในการพัฒนา – อำเภอปกครองตนเองชนเผ่าหรงเซิ่ง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

➤ ภาพรวมของกรณีศึกษา :

ภายใต้การนำของคณะกรรมการพรรคอำเภอปกครองตนเองชนเผ่าหรงเซิ่ง และนโยบายการบรรเทาความยากจนด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และการสนับสนุนของจากบริษัท Guilin Longji Tourism Co., Ltd. และบริษัท Longsheng County Global Tourism Company ทั้งสองบริษัทได้ร่วมกันลงทุนมากกว่า 30 ล้านหยวนในการฟื้นฟูหลังภัยพิบัติและพัฒนาที่พักแบบโฮมสเตย์ในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและเปลี่ยนสวนเกษตรให้เป็นบ้านสวนโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มรายได้ โดยให้ความสำคัญกับครัวเรือนที่ยากจนในหมู่บ้านเพื่อหางานทำ และอัตราการจ้างงานของครัวเรือนที่ยากจน คือ 100%

➤ มาตรการหลัก :

1. มุ่งพัฒนาและเลือกรูปแบบการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพและไม่เหมือนใคร
2. “หาจุดต่าง” สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่แปลกใหม่
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว

➤ แนวทาง :

1. ระบุแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวที่ไม่ซ้ำกันอย่างแม่นยำและกระตุ้นการท่องเที่ยวทั้งตลาดในและต่างประเทศ
2. จัดแสดงวัฒนธรรมหลากหลายจากการมีส่วนร่วมในชุมชนและระดมความคิดริเริ่มของชาวบ้านให้กับนักท่องเที่ยว

3.5 การย้ายถิ่นฐาน: สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ของอำเภอหนานตัน

➤ ภาพรวมของกรณีศึกษา :

โครงการย้ายถิ่นฐานเพื่อบรรเทาความยากจนของอำเภอหนานตัน ตำบลหลี่หู ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นทางวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ และได้รับการยกระดับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A โครงการนี้มีที่มาจากความมุ่งมั่นใน

การให้คนที่ย้ายถิ่นฐานมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการดำเนินงานของการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่น ๆ และเพื่อ
บรรลุการเป้าหมายของการบรรเทาความยากจนด้วยการท่องเที่ยว ส่งเสริมรายได้และเพิ่มคุณค่าให้กับประชาชน

➤ **มาตรการหลัก :**

1. กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาของการท่องเที่ยวอย่างแม่นยำ
2. สร้างพันธมิตรระหว่างภาครัฐและเอกชนในการบูรณาการการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและ
ผู้ประกอบการท่องเที่ยว
3. การออกแบบระบบการบริหารที่ชัดเจน

➤ **แนวทาง :**

1. เดินหน้าขับเคลื่อนแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบบูรณาการ
โดยการใช้ชีวิตและทำงานไปพร้อม ๆ กัน
2. ร่วมกันสร้างและขยายช่องทางการจัดหาเงินทุนระหว่างรัฐบาลและองค์กรต่าง ๆ

3.6 พัฒนาจุดชมวิว – สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอจันทวี

➤ **ภาพรวมของกรณีศึกษา :**

ขับเคลื่อนงานการจัดการจัดความยากจนผ่านโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากสนับสนุนผู้นำ
ทุกระดับในการพัฒนาจุดชมวิอย่างจริงจัง ซึ่งโครงการได้แก้ปัญหการจ้างงานของคนในท้องถิ่นมากกว่า 9,000 คน
ได้รับค่าตอบแทนมากกว่า 9 ล้านบาท และเพิ่มรายได้เกษตรกรจากผลไม้มากกว่า 1.2 ล้านบาท

➤ **มาตรการหลัก :**

1. ผู้นำท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนและต่อสู้กับความ
ยากจนอย่างรอบด้าน
2. สนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาจุดชมวิ มีความร่วมมือแบบ win-win เพื่อแบ่งปันผลแห่ง
ความสุขแก่ชนเผ่าเย้า
3. รัฐบาล ภาคธุรกิจ และประชาชนดำเนินงานร่วมกัน เพื่อการพัฒนาทรัพยากรและขยาย
เส้นทางการท่องเที่ยว สู่ความเป็นชุมชนวิถีวิถีที่มีเข้มแข็งในการสร้างความมั่งคั่ง

➤ **แนวทาง :**

1. กำหนดปรัชญาและอุดมการณ์ในการพัฒนาชุมชน
2. สนับสนุนการสร้างถนน เพื่อความสะดวกในการเดินทาง
3. ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม

เลขาธิการใหญ่ สี จิ้นผิง กล่าว : “ความสัมพันธ์จีน-ไทย มีพื้นฐานหนาแน่นและศักยภาพ”

การท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากร วัฒนธรรมเป็นจิตวิญญาณของการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม และหวังว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของประเทศไทยจะช่วยแก้ไขปัญหาคาความยากจนและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 2022 นายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีจีนเป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม BRICS Business Forum ในกรุงปักกิ่ง และการประชุมผู้นำกลุ่ม BRICS ครั้งที่ 14 การประชุมระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาของโลก กรอบความร่วมมือ BRICS Plus ได้กล่าวสุนทรพจน์ที่สำคัญด้านการส่งเสริมความร่วมมือความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความยากจน ดังนี้

ข่าวการจัดงานในสื่อต่าง ๆ

CRIonline

ภาคภาษาไทย

Choose a language

Tuesday, 2 Aug Tuesday, 2 Aug

search

Q

โฮมเพจ

ข่าว

วิดีโอ และ ออดิโอ

จับจ้องมองจีน

ภาพ

สานสัมพันธ์ไทย-จีน

จีน-อาเซียน

การศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม

ฝ่ายวิทยาศาสตร์ฯ สอท.กรุงปักกิ่ง พร้อมพันธมิตร ระดมผู้เชี่ยวชาญไทย-จีน ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และหารือความร่วมมือแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว้างซีจ้วง

2022-07-08 21:45:46 | CMG

Share with: [f](#) [t](#) [w](#) [r](#)



7 กรกฎาคม 2565 - ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมกับกลุ่มภารกิจการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม เชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และหน่วยบริหารจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) โดย การสนับสนุนของสถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง จัดประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการแก้ปัญหา ความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว้างซีจ้วงขึ้น เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2565 ในรูปแบบออนไลน์ โดยมีศ.ดร.พาสีทธิ์ หล่อฮังฟงศ์ รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม นางสาวเบญจมาศ ดันเวทยานนท์ กงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง และ นายหลี่ ชิงฟา รองอธิบดีกรมพัฒนาชนบท เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ร่วมกล่าวต้อนรับในช่วงพิธีเปิดการประชุม



การประชุมดังกล่าว เป็นการระดมผู้เชี่ยวชาญด้านการแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีนครั้งสำคัญ จากหน่วยบริหารจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) มหาวิทยาลัยวงกว้างสี่ ศูนย์พัฒนาโครงการลงทุนจากต่างประเทศด้านการพัฒนาชนบทกว่างซี กรมพัฒนาชนบท เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และสถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตร เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง มาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในการแก้ปัญหาความยากจน ในหัวข้อการแก้ปัญหาความยากจน เบ็ดเสร็จแม่นยำของไทย ภาพรวมนโยบายการแก้ปัญหาความยากจนของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ประสบการณ์จากโครงการขจัดความยากจนในพื้นที่กว่างซีจ้วงของธนาคารโลก โครงการความร่วมมือในการแก้ปัญหาความยากจนจีน-ลาว และบทบาทวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและงานบริการในการแก้ไขปัญหาความยากจน

ที่มา : China Radio International (CRI)

<https://thai.cri.cn/2022/07/08/ARTIX96BOvLMvtn4HLgPgh2u220708.shtml>



ฝ่ายวิทยาศาสตร์ฯ สอท.กรุงปักกิ่ง พร้อมพันธมิตร ระดมผู้เชี่ยวชาญไทย-จีน ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และหารือความร่วมมือแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว่างซีฉีจ้วง

7 กรกฎาคม 2565 – ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมกับกลุ่มภารกิจการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม เชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) โดยการสนับสนุนของสถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง จัดประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการแก้ปัญหา ความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว่างซีฉีจ้วงขึ้น เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2565 ในรูปแบบออนไลน์ โดยมี รศ.ดร.พาสีทธิ์ หล่อธีรพงศ์ รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม นางสาวเบญจมาศ ต้นเวทยานนท์ กงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง และนายหลี่ ชิงฟา รองอธิบดีกรมพัฒนาชนบท เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ร่วมกล่าวต้อนรับในช่วงพิธีเปิดการประชุม



ที่มา : จินไทยนิวส์

https://www.jeenthainews.com/special/43645_20220707?fbclid=IwAR3NtOLSjxXxUyxP8qE8x4SgWBpvtKy9yBML2-fvVl2Exjh8YHVJjaVEX98

首页 » 新闻 » 中国大陆 » 泰国驻华大使馆科技处与中国合作伙伴齐聚广西壮族自治区——泰、中专家线上交流，共商泰中贫困问题解决方法

泰国驻华大使馆科技处与中国合作伙伴齐聚广西壮族自治区——泰、中专家线上交流，共商泰中贫困问题解决方法

七月 8, 2022



2022 年 7 月 7 日，泰国驻华大使馆科技处(隶属泰国高等教育与科研创新部)、泰国区域发展资本行(隶属泰国高等教育与科研创新政策委员会办公室)、以及发展科学、研究和创新、社会、环境、区域和不平等减少团(隶属促进科学、研究与创新委员会办公室)，在泰国驻南宁总领事馆支持下，采用线上会议的方式，共同举办 广西壮族自治区与泰国扶贫交流合作研讨会。



泰国高等教育科研与创新部部长助理 Assoc. Prof. Dr. Pasit Lorterapong、泰国驻南宁总领事馆总领事彬嘉玛·塔维她雅浓、广西壮族自治区乡村振兴外资项目发展中心二级巡视员(副厅级)李清法先生出席会议开幕式并致辞。

本次会议是泰、中扶贫专家动员大会，泰、中扶贫专家就扶贫问题展开深入讨论，为促进泰中贫困问题出谋划策。泰国区域发展资本行、广西大学、广西自治区乡村振兴局、广西壮族自治区乡村振兴外资项目发展中心、广西壮族自治区农业科学院相关专家热烈讨论、分享解决贫困的经验和最佳做法。本次会议讨论主题有：泰国精准解决贫困问题、广西扶贫政策概况、世行广西扶贫项目经验介绍、中老减贫示范合作项目经验介绍、论旅游文化及服务对扶贫的作用。



ที่มา : หนังสือพิมพ์จีน ซิงเสียนเยอะเป้า (Sing Sian Yer Pao)

<http://www.singsianyerpao.com/china/89033/?fbclid=IwAR1m3hJ4nPtcl5V4RAKmvNo0zYwt4MVSPcKXXvjRox-GW3aWXHIKrN4riUk>

รู้จริงรู้จริง China Expertise
7 กรกฎาคม เวลา 22:06 น. · 🌐

ฝ่ายวิทยาศาสตร์ฯ สอท.กรงปักกิ่ง พร้อมพันธมิตร ระดมผู้เชี่ยวชาญไทย-จีน ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และหารือความร่วมมือแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว้างซีจ้วง

7 กรกฎาคม 2565 - ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมกับกลุ่มภารกิจการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม เชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และหน่วยบริหารและจัดก... ดูเพิ่มเติม



การประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ออนไลน์)
เรื่อง การแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว้างซีจ้วง
广西壮族自治区与泰国扶贫交流合作研讨会 (线上)
7 กรกฎาคม 2565
2022年7月7日



รศ.ดร.พาสิต หล่อธีรพงศ์
ผอ.สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

李清法

ที่มา : รู้จริงรู้จริง China Expertise

<https://www.facebook.com/ChinaExpertise/posts/2102100853304459>

New Silk Road
7 กรกฎาคม เวลา 22:07 น. · 🌐

ฝ่ายวิทยาศาสตร์ฯ สอท.กรุงปักกิ่ง พร้อมพันธมิตร ระดมผู้เชี่ยวชาญไทย-จีน ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ
หาหรือความร่วมมือแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว้างซี-จ้วง

7 กรกฎาคม 2565 - ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง กระทรวงการ
อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมกับกลุ่มภารกิจการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ด้าน
สังคม สิ่งแวดล้อม เชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม (สทว.) และหน่วยบริหารและจัดก... ดูเพิ่มเติม



การประชุมหารือการพัฒนาความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ออนไลน์)
เรื่องการแก้ปัญหาความยากจนไทย-จีน ในพื้นที่กว้างซี-จ้วง
广西壮族自治区与泰国扶贫交流合作研讨会 (线上)
7 กรกฎาคม 2565
2022年7月7日



รศ.ดร.พาสีกรี้ หล่ออีรพงศ์
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

李清法

ที่มา : New Silk Road

<https://www.facebook.com/NewSilkRoadMag/posts/3398891520342197>

ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง
เลขที่ 21 ถนนกวหวา เขตฉวหยาง กรุงปักกิ่ง 100600
สาธารณรัฐประชาชนจีน

โทรศัพท์ (86-10) 8531-8700

โทรสาร (86+-10) 8531-8791

เว็บไซต์ www.stsbeijing.org

อีเมล stsbeijing@mhesi.go.th

เฟซบุ๊ก www.facebook.com/stsbeijing